FREEWAVE

Maandelijks Media Magazine

nr. 423
februari
2009

Freewave, maandelijks mediamagazine
jaargang 32, nr. 423, februari 2009

COLOFON
Exploitatie: Stichting Media Communicatie
Hoofdredacteur: Hans Knot
Lay Out: Jan van Heeren
Druk: EPC

Vaste Medewerkers:
Michel van Hooff (Nederland); Rene Burcksen, Jan Hendrik Kruidenier (VS); Jelle Knot (Internationaal); Martin van der Ven (internetnieuws); Ingo Paternoster (Duitsland); Gijs van der Heuvel (Caribisch Gebied); Radio Magazine (Engeland)

Verantwoordelijke Uitgever
Stichting Media Communicatie, Postbus 53121, 1007 RC Amsterdam
e-mail: rob@mediacommunicatie.nl
web: www.mediacommunicatie.nl

Correspondentieadres:
Hans Knot, Postbus 102, 9700 AC Groningen
e-mail: hknot@home.nl
www.hansknot.com en www.soundscapes.info

Lidmaatschap:

Nederland:	Euro 25,-
Europa:	Euro 30,-
Rest v/d wereld:	Euro 36,50

Einde abonnement?
Op de adresband staat de datum waarop het abonnement afloopt. Vernieuw dit tijdig! Graag uw eigen adres vermelden onder mededelingen van uw overschrijving (zowel via een overschrijvingskaart als elektronisch). U kunt eventueel uw adresgegevens doormailen/ opsturen met verwijzing naar de overschrijving.

Transacties:
Postgiro 4065700 t.n.v. SMC, Amsterdam
IBAN: NL85INGB 0004065700 BIC: INGBNL2A

Verzending:
Eventuele klachten inzake verzending, onregelmatige ontvangst en adreswijziging ten alle tijden richten aan: Stichting Media Communicatie, Postbus 53121, 1007 RC Amsterdam

Advertentietarieven:

	eenmalig	tweemalig
1/1 pagina:	Euro 23,-	Euro 34,50
1/2 pagina:	Euro 14 ,-	Euro 23,-
1/4 pagina:	Euro 10 ,-	Euro 16,-

FOTO'S
Indien niet anders vermeld zijn alle foto's uit het Freewave archief.

ISSN NR. 1381-8562

VOORWOORD

Beste lezers,

Op 12 januari was er in het Journaal van 6 uur op Nederland 1 een stukje beeldmateriaal te zien van een vrouw die vanaf de kant het ijs opstapt en min of meer valt. Vanwege de dooi liep men nu kans op een nat pak, zo werd er onder deze beelden vermeld. Maar exact dezelfde beelden hadden de kijkers een week eerder ook al gezien, toen met de opmerking dat het om de eerste personen ging die het ijs op durfden. Hopelijk was dit als actueel gebrachte, maar in werkelijkheid gedateerde beeldfragment geen voorloper van een nieuwe trend bij het Journaal. Want anders kunnen we straks bij het verhaal over een aanslag in Afghanistan nog archiefbeelden van de Tweede Wereldoorlog verwachten.

De herinneringen van Hans Knot aan het jaar 1958 beginnen in ditzelfde Afghanistan, om daarna een grote verscheidenheid aan herinneringen en wetenswaardigheden rondom dit jaar te behandelen. Niet alleen Hans heeft zo zijn herinneringen, ook Rob Olthof neemt een duik in het verleden. Daarnaast belicht hij in de reeks over tv-series uit vervlogen tijden ditmaal de populaire reeks 'Bonanza'. Heel leuk is het dat pas na 40 jaar foto´s zijn opgedoken van de Fredericia terwijl zij in 1968 haven van IJmuiden binnenvaart. U vindt ze in 'Heden en verleden'.

Veel leesplezier,
Jan van Heeren

INHOUD

Heden en verleden	3
Perikelen	6
Kleine aanpassing van frequenties 1978	12
Herinneringen aan tv-series: Bonanza	14
Nieuws uit Engeland	15
Nieuws uit Amerika	16
Muziek-, media- en andere herinneringen 1958	16
(Jeugd-) herinneringen van Rob Olthof (2)	24
Internet Surftips	27

Elke auteur en adverteerder is verantwoordelijk voor zijn/ haar eigen publicatie. Zonder toestemming van de redactie is gehele of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, uit deze Freewave niet toegestaan.

OMSLAG

Foto: De Fredericia loopt, vergezeld door twee sleepboten, de zeesluis bij IJmuiden binnen (1968)
© Chris Vermeulen

1

Binnenslepen Fredericia in IJmuiden

DI 28 OKT: Unieke foto's van het binnenslepen van de MV Fredericia in de haven van IJmuiden zijn recentelijk terug gevonden. Ongeveer anderhalf jaar geleden kreeg ik een bericht van Chris Vermeulen uit Zutphen, waarin hij meldde nog ergens foto's te hebben die hij bij de aankomst van het voormalige Caroline North-zendschip in Nederland in maart 1968 had genomen. In een tweede mail, die vandaag binnenkwam, meldt hij ze eindelijk gevonden te hebben. Chris: 'Ik was die dag in maart bij toeval in de haven van IJmuiden toen ik een hoge mast ontwaarde op zee aan de horizon. Bij toeval had ik ook een camera bij me. Al die tijd heb ik gedacht dat het twee schepen waren, maar ik heb alleen van de MV Fredericia dia's. Deze dia's zijn nog nooit aan anderen getoond! Wie weet zitten er nog meer dia's ergens in mijn "archief". Ik heb na vele internet omzwervingen op de diverse 'piraten'-sites geen afbeeldingen van "IJmuiden" kunnen vinden.

De "dia's"

Even nog wat info bij de dia's van MV Fredericia: Het tijdstip van het maken van de foto's zal laat in de middag geweest zijn, gezien dat de zon van schuin achter

2

4

schijnt. De foto's tonen het volgende:
1- De Fredericia binnen de pieren van IJmuiden. Daar wordt, zoals gewoonlijk bij Wijsmuller, de zeesleper (Titan) afgelost door de havenslepers. Dat is aan de gang op die dia. (pagina 3)
2- Is de havensleper Nestor en een andere sleper aan de achterkant als stuur bezig om de havenmond binnen te varen. (pagina 3)
3- Loopt het hele konvooi de zeesluis binnen. (zie voorpagina)
4- MV Fredericia aangekomen in de sluis. Met aan het stuurhuis duidelijk de 'pot' te zien waar de zenddraad naar buitenkomt op weg naar de antenne.
5- Een gedeelte van het zendschip met de opbouw aan de achterzijde.'

Stan Haag
DO 30 OKT: In de zeezender discografie, terug te vinden op www.soundscapes.info is onder de categorie zingende deejays al een verhaal terug te vinden inzake Stan Haag. Met dank aan Jean Pierre Legein en Theo van Halsema kwamen er twee oude titels boven water die ook door Stan zijn ingezongen: 'Eifeltorenlied' en 'Noordzeestrand'.

Caroline Roadshow
VR 31 OKT: De Caroline Roadshow ging van start in december 1977 in 'The Grasshopper' in Westerham gelegen in het Graafschap Kent. De tournee ging daarna verder door East Anglia, de South East en Home Counties. De shows waren vaak helemaal uitverkocht en bezoekersaantallen kwamen telkens boven de 500. Naast de vaste Roadshow deejays vermaakten de andere deejays, voor verlof van het zendschip Mi Amigo, ook regelmatig het publiek. Dat leverde voor hen dan weer een extra zakcentje op.

Voorman
Het boegbeeld van de Roadshow was Caroline- en RNI deejay Robb Eden. Hij vormde samen met Simon Dee en Robbie Day de deejaypoeg van het eerste uur. Andere vaste medewerkers waren Harvey 'the Rabbit', en Barry St. James. Achter de schermen werkten o.a Magoo, Roger en Carol, Mick, Alan, Charlie en Vic. Mike ('professor') Baron was verantwoordelijk voor het licht. In de zomer van 1978 besloot de Roadshow, na het succes in Engeland, waar men met een gehuurde dubbeldekker toerde, om ook het vasteland aan te doen. Deejays van deze Summer Tour waren ondermeer Patrick Valain en Alan West. Een opvallende gebeurtenis in de geschiedenis van de Road Show was de politie-inval op 1 januari 1979 bij Derek McCaumney, een student geneeskunde. Hij had de hulp van de Caroline Road Show ingeroepen, om geld in te zamelen voor een kinderziekenhuis. Via de Road Show zouden miniaturen van de MV Mi Amigo verkocht worden. De politie arresteerde Derek en de nog

5

Caroline Rockshow, v.l.n.r. Robbie Day, Harvey the Rabbit en Robb Eden. Op de achtergrond Barry St. James en Dave © Mike Baron

niet verkochte miniaturen verdwenen in handen van de politie om nooit meer op te duiken.

Hard Rock

In 1979/1980 waren de vaste deejays: Robbie Day, Harvey the Rabbit, Brian Martin, (Caroline en Voice of Peace), Tom Anderson (Caroline) en nog steeds Robb Eden. Ze draaiden de stevigere hard rock (AC/DC, Kiss, Status Quo, Led Zeppelin, etc.). Een avond duurde doorgaans van 21 tot 24 uur en elke deejay nam daarbij ongeveer een uur voor zijn rekening. Na het zinken van de Mi Amigo ging 'Britain's Best Heavy Metal Rock Roadshow' gewoon door en kreeg de wrange naam "Shipwreck Tour". Robb Eden zocht de publiciteit door te stellen dat hij de Mi Amigo wilde laten bergen en er zelfs een museum van wilde maken, maar er is - zoals te verwachten - van deze plannen niets terecht gekomen.

Een teken van leven

MA 3 NOV: Via Jon Myer kregen we het bericht dat Carl Conway, één van de omroepers van het eerste uur van Radio Caroline in de jaren zestig van de vorige eeuw, van zich heeft laten horen. Na zijn periode bij Radio Caroline speelde hij in een aantal televisieseries en films, waaronder in de film: 'A king in New York', waar hij aan de zijde van Charlie Chaplin speelde. Ook was hij in een aantal afleveringen van 'Doctor Who' te zien. Carl Conway hield het destijds niet te lang uit op het zendschip van Caroline daar de voortdurende zeeziekte hem de baas was. Hij was daarna voornamelijk te horen in reclamespots en ander productiewerk voor het station. In de jaren tachtig was hij op het ILR station Invicta Radio in Kent te beluisteren, waarbij hij een serie programma's gevuld met Big Band muziek presenteerde. Carl doet anno 2008 nog voice over werk voor documentaires. Maar zijn hobby ligt in de hoek van het organiseren van filmavonden in bejaardenhuizen en buurtcentra.

Tunes

MA 10 NOV: Een tweetal toevoegingen aan de lange zeezenderdiscografie. Allereerst staat in de categorie gebruikt als tune of voor promospots onder de letter 'S' het nummer 'Get up and Boogie' van The Silver Convention. Bij de al geplaatste informatie kan worden toegevoegd dat dit nummer ook werd gebruikt op de Voice of Peace voor het maken van een promotiespot voor het programma Disco Night, dat op de vrijdagavond werd uitgezonden rond 1976 en werd gepresenteerd door ondermeer Norman Lloyd. Dan een tune uit 1961. Het gaat om de presentator Dan Campagne die bij Radio Veronica in zijn programma voor de soldaten het nummer 'Take the eight train' in de uitvoering van de Koninklijke Luchtmachtkapel gebruikte.

Meer over het REM-eiland

WO 19 NOV: Er komt daadwerkelijk schot in de plannen het voormalige REM-eiland een definitieve plek te geven. Nadat in 2006 het eiland van de internationale wateren is gehaald dachten velen dat de sloop in Vlissingen zou volgen. In werkelijkheid is het voormalige platform in Vlissingen opgeslagen in afwachting van verdere plannen. Zoals bekend is het platform inmiddels verkocht. De nieuwe eigenaar is de Amsterdamse woningstichting 'De Key'. Deze onderneming houdt zich ondermeer in Amsterdam West bezig met het deels renoveren en deels plaatsen van nieuwbouw, waardoor dit stadsgedeelte de komende jaren erg gaat groeien. Het platform van het voormalige REM-eiland bestaat uit drie verdiepingen. Twee ervan zijn al voorbestemd als horecaonderneming. Een visrestaurant zal er haar onderkomen krijgen. Voor de eerste verdieping is er een andere bestemming.

Samenwerking

Voor de inrichting van de eerste verdieping is 'De Key' in zee gegaan met de Hogeschool Amsterdam, waar studenten van de afdeling Minor Management van Creativiteit en Innovatie gevraagd zijn verschillende con-

cepten te verzinnen voor de inrichting en het gebruik van de eerste verdieping. Gezien de historische lading, die het voormalige REM-eiland met zich meedraagt, is bij een van de concepten het idee naar voren gekomen om gedurende een of twee jaar deze verdieping een museumfunctie te geven. Hiervoor is een groep studenten met een aantal mensen in contact getreden om over de invulling van dit idee te gaan praten en te zien hoe het een en ander gerealiseerd kan worden. Er is meer dan voldoende materiaal, zowel in beeld als geluid als tastbaar voor handen op diverse plekken in ons land. Begin december volgt een gesprek in Groningen, waarna ik misschien meer kan vertellen over de invulling van dit idee.

Met dank aan: Chris Vermeulen, Jan van Heeren, Martin van der Ven, Jon Myer en Rob Olthof.

Samenstelling: HANS KNOT

MA 27 OKT: Acht van de tien Nederlanders kijken regelmatig naar de regionale televisie. Slechts één op de zeven televisiebezitters kijkt nooit naar de regionale televisie-uitzendingen, zo blijkt uit een onderzoek in opdracht van de KPN. "Men ziet op het regionale kanaal het liefst de actuele berichtgeving. Het nieuws en het weer zijn de populairste programma's, gevolgd door documentaires", aldus de onderzoekers. Ouderen kij-

ken liever naar regionale televisie dan jongeren (31 procent van de 50-plussers tegenover 9 procent van de jongeren). Ook kijken mannen iets vaker dan vrouwen (29 versus 22 procent). Inwoners van Gelderland zijn het meest tevreden met hun regionale televisie. Van hen vindt 25 procent de kwaliteit beter dan die van de landelijke televisie, tegenover 15 procent gemiddeld in Nederland. Blauw Research verrichtte het onderzoek onder duizend televisiebezitters van achttien jaar en ouder in opdracht van KPN Digitenne.

DI 28 OKT: Oud-rechercheur en misdaadverslaggever John van den Heuvel gaat bij SBS 6 het consumentenprogramma 'Das je goed recht' presenteren. In dit programma gaat hij op zoek naar oplossingen voor uiteenlopende juridische conflicten. Naar het vorige seizoen, toen Alberto Stegeman het programma presenteerde, keken op het hoogtepunt maar liefst 1,3 miljoen mensen. 'Das je goed recht' is vanaf januari 2009 te zien bij SBS 6. Van den Heuvel blijft ook werkzaam bij concurrent RTL, waar hij panellid is bij RTL Boulevard. Over zijn samenwerking met SBS zegt hij: "Ik vind het erg leuk om voor SBS 6 een programma te presenteren. 'Das je goed recht' is een programma dat dichtbij de mensen staat. Iedereen is van mij gewend dat ik me bezig houd met georganiseerde misdaad, maar nu ga ik ook op kleinere schaal mensen helpen die in het dagelijks leven juridische problemen ondervinden". Van den Heuvel begon zijn carrière bij de politie in Amsterdam. Hier werkte hij jarenlang als rechercheur voordat hij misdaadverslaggever werd bij De Telegraaf. Sindsdien werkt hij aan talloze nationale en internationale misdaadreportages.

DI 28 OKT: Raoul Heertje (foto) krijgt een eigen talkshow bij de VPRO. Het is de bedoeling dat het programma vanaf 2 januari wekelijks is te zien op televisie, meldt RTL Boulevard. Raoul Heertje heeft als comedian al flinke ervaring op televisie. Sinds 1995 is hij als teamcaptain betrokken bij het TROS-televisieprogramma 'Dit was het nieuws'. In het verleden maakte hij zijn opwachting in Amerikaanse en Engelse televisieshows. Zo trad hij op in de satirische BBC-quiz 'Have I got news for you' en in de televisieshows van Ruby Wax, Clive James en Jeremy Clarkson. Raoul Heertje is oprichter van Comedytrain en van comedycafé Toomler. Daarmee heeft hij een belangrijke rol gespeeld bij de introductie van stand-up comedy in Nederland.

DI 28 OKT: Radio Nederland Wereldomroep lanceert een dagelijks Arabischtalig radioprogramma onder de naam 'Huna Amsterdam' (Hier Amsterdam). Dit nieuws- en actualiteitenprogramma heeft een jong geluid en is gericht op een progressief publiek dat behoefte heeft aan onafhankelijke informatie. De radio-uitzendingen zijn vanaf vandaag in het hele Midden-Oosten en de Maghreb te beluisteren via kortegolf, satelliet en internet. De radio-uitzendingen worden officieel gelanceerd op 15 november a.s. tijdens een speciaal debat, dat de Wereldomroep in Rabat (Marokko) organiseert. Het debat 'Marokkaanse rotjochies en respectloze Hollanders' gaat over media en wederzijdse beeldvorming in de Arabische en westerse wereld. Het radioprogramma richt zich op het gehele Midden-Oosten en de Maghreb, met nadruk op Marokko, de Palestijnse gebieden en Irak. De redactie van 'Huna Amsterdam' brengt nieuws, analyses en reportages uit de regio, uit Nederland/ Europa en doet tevens verslag vanuit de migrantengemeenschappen. Met de uitzendingen wil de Wereldomroep een bijdrage leveren aan het dichten van de kloof tussen de Arabische en westerse wereld. Algemeen directeur Jan Hoek van de Wereldomroep licht toe: "Beide werelden lijken meer dan ooit tegen en over elkaar te praten, in plaats van mét elkaar. Wij zien in de Arabische wereld behoefte aan een onafhankelijk gematigd (moslim-) geluid, dat prikkelt tot dialoog."

DI 28 OKT: Karen de Bok is benoemd tot hoofdredacteur televisie van de VPRO. Zij vervult deze functie samen met Frank Wiering. Sinds januari van dit jaar was zij al ad interim werkzaam in deze functie. De Bok werkt sinds 1985 voor de VPRO. Ze begon als verslaggever voor het programma 'Het Gebouw' op de radio. Later presenteerde ze live gesprekken en marathoninterviews

en voerde zij de eindredactie over 'Michelangelo' en het programma 'VPRO aan de Amstel'. In 1997 verlegde Karen de Bok haar activiteiten naar de afdeling televisie, waar zij als programmamaker onder meer tekende voor het 'Stardust', 'RAM', en 'thema-avonden' en verschillende documentaires voor het programma 'Tegenlicht'. Bovendien was zij eindredacteur voor 'Zomergasten', met Adriaan van Dis als presentator en van 'Wintergasten'. Vorig jaar was zijn projectleider van de omroepbrede themaweek 'Wij zijn de baas, over democratie'.

WO 29 OKT: Midas Dekkers gaat voor de VPRO de wereld rondzeilen. Voor de 35-delige documentairereeks 'De Beagle' treedt hij voor deze omroep in de voetsporen van Charles Darwin, de vader van de evolutietheorie die van 1831 tot 1836 in het Britse marineschip 'The Beagle' de wereld rond zeilde. De documentairereeks is in het televisieseizoen 2009-2010 te zien, kondigde de VPRO aan tijdens een presentatie in Amsterdam. Een camerateam van de VPRO stapt met presentator Midas Dekkers en een team van wetenschappers aan boord van een zeilschip om dezelfde route te varen als Darwin destijds. Het schip voert de kijker langs kwetsbare, bedreigde en avontuurlijke gebieden. Van Patagonië tot de Stille Zuidzee, van Australië tot St. Helena. Aan boord nemen Dekkers en zijn team de ontdekkingen van Darwin onder de loep. Ondertussen verrichten ze ook actueel wetenschappelijk onderzoek om erachter te komen of we de aarde verantwoord achterlaten aan de volgende generaties.

DO 30 OKT: Willeke Alberti is benoemd tot de eerste ambassadrice van Radio 5. De zangeres benadrukte in een interview dat er veel behoefte bestaat bij senioren om te luisteren naar muziek van 'toen'. "Radio 5 is momenteel het enige radiostation dat muziek draait uit de jaren '40, '50 en '60?, zegt Willeke. "Veel mensen van 55 jaar en ouder genieten enorm van 'hun muziek van toen' en als ze Radio 5 eenmaal gevonden hebben wordt er door hen veel en lang naar geluisterd. Ik zal het fantastisch vinden als alle ouderen het station leren kennen en daar help ik graag aan mee." Zendermanager Kees Toering is bijzonder trots dat Willeke dit voor Radio 5 gaat doen. "Er is maar één persoon die deze rol van ambassadrice kan vervullen en dat is Willeke. Zij is bijzonder populair en geliefd bij onze oudere luisteraars. Fantastisch dat ze volmondig 'ja' tegen ons verzoek heeft gezegd!"

Bart de Graaff

VR 30 OKT: Jeroen Pauw en zijn team heeft vanavond de Nationale BNN Test gewonnen. Met deze quiz vierde de jongerenomroep BNN haar tienjarig bestaan. Op de tweede plaats in deze test eindigde Daphne Bunskoek en Claudia de Breij werd derde. In de quiz testten Patrick Lodiers en Sophie Hilbrand de kennis bij BNN-leden van het eerste uur, fans van het programma 'Spuiten en Slikken', kandidaten van 'Je Zal Het Maar Hebben' en de huidige BNN presentatoren. Maar het vak met de voormalige BNN presentatoren scoorde de meeste punten. Dit winnende team bestond uit Daphne Bunskoek, Jeroen Pauw, Bridget Maasland, Katja Schuurman, Claudia de Breij en Rob Kamphues. De vragen werden gesteld aan de hand van televisiefragmenten uit het archief van BNN.

MA 3 NOV: De Nationale Postcode Loterij wordt volgens De Volkskrant de nieuwe financier van het noodlijdende televisiestation Het Gesprek. De krant zegt dat 'goed ingevoerde bronnen' melden dat de organisatie achter 'Het Gesprek' geld krijgt en dat de 57 goede doelen van de organisatie in ruil hiervoor een 'gratis' podium zullen krijgen via het televisiestation. De deal gaat, aldus de krant, pas door als de goede doelen, die hierover de komende weken worden geïnformeerd, akkoord gaan. '

MA 3 NOV: Nieuwslezer Arend Langenberg is vandaag met ballonnen, taart en champagne bij Sky Radio teruggekeerd. Bij Langenberg werd eerder dit jaar een kwaadaardige darmtumor ontdekt. De nieuwslezer, met de karakteristieke lage stem, werd behandeld en vorige maand kankervrij verklaard: "Ik heb lang uitgezien naar dit moment", aldus Langenberg.

DI 4 NOV: Alle freelancers van AT5 moeten er komende maandag uit. De werkgelegenheid voor de tachtig tot negentig vaste medewerkers van AT 5 is vanaf januari 2009 niet gegarandeerd. Vooral de reclame-inkomsten van de stadsomroep in Amsterdam lopen dramatisch terug. Volgens directeur en tevens waarnemend hoofdredacteur John de Zwart is de enige mogelijkheid om op enigszins acceptabel niveau voort te gaan een hogere subsidie, desnoods gekoppeld aan een lening van de gemeente. De subsidiebijdrage is voor komend jaar niet aangepast aan de inflatie, waardoor de organisatie achter AT5 1,8 in plaats van twee miljoen krijgt. ''Al zou de gemeente alleen dat bedrag weer terugdraaien, dan hebben we toch weer twee ton meer,'' aldus De Zwart, die er bij zijn aantreden in 2006 rekening mee had gehouden dat hij dankzij de subsidie in elk geval nog vijf jaar kon doorgaan. Daarnaast speelt dat de 1,3 miljoen aan kabelgelden, die AT5 jaarlijks ontvangt, anders dan eerder was afgesproken terugloopt vanaf 2011 tot nul in 2013.

WO 5 NOV: De beroemdste Nederlandse televisietunes van componist Stephen Emmer komen volgend jaar op een CD uit. Emmer viert dan, met de release van vier cd's, dat hij een kwarteeuw in het vak zit. De box zal een zo compleet mogelijk overzicht bevatten van alle bekende en minder bekende tunes die hij in 25 jaar heeft gemaakt. Stephen Emmer (1958) componeerde tunes, jingles en leadermuziek voor zo goed als alle grote

omroepen in Hilversum: AVRO, KRO, NCRV, TROS, VOO, VPRO, NOS (Journaal), NPS, VARA, Nederland 1, Nederland 2, RTL4, RTL5, RTL (Boulevard), RTL7, Radio 538, Yorin, Teleac, STER, maar ook voor de Gouden Gids, het Filmfestival Rotterdam en de IDFA. Verder schreef hij tunes voor programma's als Den Haag Vandaag, NOS-Laat, Van Gewest Tot Gewest, Per Seconde Wijzer, Sportjournaal, Jeugdjournaal en Waku Waku. Hij bracht eerder twee Cd's uit onder de titels: 'Music for television 1 en 2'.

DO 6 NOV: Volgens diverse bronnen dreigen er grote financiële problemen voor Arrow. Crosspoints BV, de eigenaar van de radiostations Arrow Classic Rock, Arrow Jazz FM en het nog te starten Arrow Talks via de middengolf. Er wordt gesteld dat men een betalingsachterstand bij de overheid heeft. "Er is een procedure gestart om het openstaande bedrag in te vorderen", bevestigde het Agentschap Telecom tegenover RadioFreak.nl. Hoe hoog het bedrag is wilde een woordvoerder niet zeggen. Er zijn geruchten dat het om ruim tien miljoen euro gaat. Het Agentschap is de inner van de kosten van de vergunningen voor de frequenties. In het geval van de Arrow-organisatie is dat een miljoen euro per jaar voor Arrow Jazz FM en ruim vier miljoen euro voor Arrow Classic Rock. Voor de frequentie 828 AM, die in maart van dit jaar aangetrokken werd, moet 33.000 euro neergelegd worden. Maar directeur Ad Ossendrijver onkent dat er sprake is van problemen. "Het is allemaal onzin wat er in de kranten staat. We hebben beslist geen betalingsachterstand. Dat een woordvoerder van het Agentschap dat zegt, verbaast me. Ik heb wel bezwaar gemaakt tegen het betalen van de zogenaamde toezichtkosten, maar we betalen ook die gewoon."

DO 6 NOV: Het Commissariaat voor de Media heeft kritiek op de meerjarenbegroting 2009-2013, zoals geopenbaard door de Nederlandse Publieke Omroep (NPO). In zijn advies aan minister Plasterk (Media) stelt het Commissariaat voor de Media dat de NPO zichzelf een goede dienst zou bewijzen als het verschil tussen de publieke en commerciële radiostations duidelijker zou worden aangegeven. Ook wordt een heldere analyse gemist, waarom het marktaandeel van Radio 1 en 2 daalt. Het Commissariaat voor de Media vraagt zich af of er sprake is van intern kannibalisme: "Zo zou een deel van het verlies van luistertijdaandeel van Radio 2 best eens verklaard kunnen worden uit de winst van Radio 5." De NPO verwacht in het jaar 2010 een tekort van 40 miljoen euro. Het Commissariaat voor de Media stelt, dat bij een aantal van de genoemde oorzaken bedragen ontbreken. Ook blijft bijvoorbeeld de vraag onbeantwoord waarom de inkomsten van omroepgidsen straks lager zullen zijn.

DO 6 NOV: De NOS televisie-uitzendingen over de verkiezingen in de VS hebben in de nacht van dinsdag op woensdag goed gescoord. Dit bleek vandaag uit de gegevens van de Stichting KijkOnderzoek (SKO). Gemiddeld keken er tussen 02.00 en 06.30 uur 231.000 mensen naar de diverse verrichtingen, die uiteindelijk zouden leiden tot de uitverkiezing van Barack Obama tot nieuwe Amerikaanse president. Voor een dergelijk nachtelijk tijdstip is dat geen slechte score. Toen de gemiddelde Nederlander wakker werd, liepen de cijfers snel op. Rond 06.40 uur keken er al 411.000 kijkers naar het programma op Nederland 1. Rond 08.00 uur in de ochtend was dat aantal opgelopen naar 623.000 kijkers. Het nieuws, dat werd uitgezonden op RTL4, trok rond die tijd 229.000 kijkers.

VR 7 NOV: Het Commissariaat voor de Media (CvdM) wil dat publieke omroepen beter nagaan waar het sponsorgeld vandaan komt ter financiering van medische programma's. Boetes legt het Commissariaat voor de Media vooralsnog niet op. Het gebeurt echter geregeld dat omroepen geld krijgen van ideële instellingen, om zo documentaires te kunnen bekostigen. Dat is wel toegestaan, maar vaak krijgen die 'goede doelen organisaties' het geld weer van producenten van medicijnen of andere medische middelen. Elf medische programma's werden in het onderzoek door het Commissariaat voor de Media betrokken. Drie van deze programma's hebben bijdragen ontvangen van particuliere ondernemingen, terwijl dat via de regelgeving niet is toegestaan. De Mediawet moet namelijk voorkomen dat er commerciële invloed wordt uitgeoefend op de publieke programma's.

VR 7 NOV: De radioreclame voor de verzekeringsmaatschappij Ditzo heeft de twijfelachtige eer tot meest irritante van 2008 te zijn verkozen. Een vertegenwoordiger van Ditzo kreeg vandaag uit handen van 3FM-dj's Coen Swijnenberg en Sander Lantinga het Houten Reclameblok 2008 uitgereikt (zie foto). Het is de tweede keer dat de radiodeejays de prijs uitreiken voor de meest irritante radioreclame. De luisteraars konden stemmen op de commercial, die zij het vervelendst vonden. De woordvoerder van Ditzo liet aan Coen en Sander weten, dat hij toch wel vereerd vindt dat zijn bedrijf de prijs heeft gewonnen. "Het is dubbel. Aan de ene kant spreekt de

luisteraar een keihard oordeel uit, maar aan de andere kant weten we dat de commercial werkt want onze naam wordt onthouden." Om de luisteraars tegemoet te komen heeft Ditzo besloten dat de luisteraars van het 3FM-programma mogen bepalen hoe de reclame van Ditzo dan wel moet worden. Van het leukste idee wordt dan een reclame gemaakt.

MA 10 NOV: De gebouwen van het voormalig zendcomplex Radio Kootwijk op de Veluwe moeten in handen komen van Staatsbosbeheer. Dat is de wens van de provincie Gelderland en de gemeente Apeldoorn. In het voorjaar komt men vanuit Staatsbosbeheer met een plan voor de invulling van de gebouwen en de monumentale kathedraal. Daarna wil Staatsbosbeheer de marktpartijen benaderen voor de exploitatie van de gebouwen. In het jaar 2004 droeg KPN het voormalige zendcomplex over aan de Staat der Nederlanden. In de afgelopen jaren is er een zoektocht naar een nieuwe functie voor Radio Kootwijk niet geslaagd.

MA 10 NOV: De EO heeft een 25-jarige Groninger uitgesloten van deelname aan het televisieprogramma '40 Dagen Zonder Seks', omdat hij homoseksueel is. De Evangelische Omroep moest zich hiervoor vandaag verantwoorden bij de Commissie Gelijke Behandeling. De Groninger had zich in de maand januari van dit jaar aangemeld voor het tweede seizoen van het reallife programma, waarin de EO losbandige jongeren volgt die zich veertig dagen onthouden van seks. Na een telefonisch intakegesprek wees de omroep de op seks beluste student in maart af, op grond van zijn seksuele geaardheid. De man stelde te willen testen of de EO tolerant is tegenover homoseksuelen, terwijl hij zijn deelname ook als een uitdaging voor zichzelf zag. Volgens jurist Gijsbert Rietkerk van de EO vloeide de reden van afwijzing echter niet voort uit de christelijke identiteit van de omroep. Het was volgens hem puur een vakmatige en redactionele afweging van de programmamakers geweest om de aanmelding van de homoseksueel naast zich neer te leggen.

DI 11 NOV: Het Rotterdamse commerciële televisiestation RNN7 is overgegaan in Haagse handen. RNN7 zal zich weer richten op het verzorgen van een regionaal programma en zal samenwerken met andere regionale stations. Er zijn nog geen afspraken gemaakt over het overnemen van personeel en materialen. Wel worden, volgens, de woordvoerder "alle belangen van klanten en adverteerders zoveel mogelijk gerespecteerd". RNN7 ging in juni ruim 24 uur op zwart wegens een inval van de Belastingdienst, maar kon de uitzendingen later hervatten. De directeur van RNN7 zat eerder al enige tijd vast op verdenking van belastingfraude. Vorige maand was opnieuw een aantal dagen testbeeld te zien op het tv-kanaal, naar verluidt wegens technische problemen.

DI 11 NOV: Zanger Gordon gaat het tekort bijpassen voor het optuigen van de IJsselsteinse zendmast als kerstboom. Hij beloofde dit vandaag tijdens de radio-uitzending van Giel Beelen op 3 FM. In zijn gesprek met Beelen zei Gordon dat hij de lampjes in de Grootste Kerstboom ter Wereld weer wil zien branden van en naar zijn optredens en dat hij ze desnoods zelf komt aansteken. Voorzitter Ton Westland van Stichting Kerstboom wil hem daar graag aan houden: "Hij heeft toch ook mooie kerstliederen in zijn repertoire?" Westland zou vandaag nog worden teruggebeld door het management van Gordon over diens aanbod. Stichting Kerstboom had, mede als gevolg van de kredietcrisis, meer moeite nieuwe sponsors te vinden voor de Grootste Kerstboom ter Wereld.

DI 11 NOV: De AVRO zendt op eerste kerstdag het programma 'Chalet Chantal' uit, een kerstspecial met de musicalzangeres en negen bekende collega's. Van de partij zijn onder meer Jamai Loman, Angela Groothuizen, Mike Boddé, Jelka van Houten, Erik van der Hoff en René van Kooten. Chalet Chantal ligt op 2100 meter hoogte in de Zwitserse bergen. Chantal Janzen en haar vrienden brengen er een gezellige en warme kerst door. De groep gaat kerstshoppen, koken, snowboarden en jodelen, maar ook met elkaar praten over het afgelopen jaar. Tussen alle activiteiten door is er veel muziek.

WO 12 NOV: De Europese Unie heeft voor de komende vijf jaar steun toegezegd aan EURANET, een nieuw, meertalig en interactief internetplatform van Europese radiostations. Margot Wallström, de Europese commissaris voor Institutionele Betrekkingen en Communicatiestrategie, is tevreden over het project dat de kloof tussen Europa en haar burgers moet verkleinen. Bijna alle grote Europese radiostations zijn bij EURANET project betrokken. In Nederland doet Radio Netherlands er aan mee. Sinds april 2008 verzorgen 16 radio-omroepen en 8 partner-omroepen uit 15 EU-landen programma's over de Europese actualiteit. Dit gebeurt momenteel in 10 verschillende talen (niet in het Nederlands) maar uiteindelijk in de 23 officiële talen van de EU. De hoop is dat de interactiviteit van de dagelijkse programma's wordt versterkt door de lancering van het gemeenschappelijke internetportaal op www.euranet.eu

WO 12 NOV: Het Britse mediabedrijf Virgin Media gaat de komende drie jaar 2200 banen schrappen. Volgens woordvoerder Berkett is de maatregel noodzakelijk om

'Virgin Media op een effectieve manier te laten concurreren'. De topman beloofde de komende weken met meer details naar buiten te komen over het te verwachten banenverlies. Virgin Media, dat gedurende de vorige week stabiele winstcijfers over het derde kwartaal publiceerde, werd een paar jaar geleden gevormd door de fusie tussen kabelmaatschappijen NTL, Telewest en de mobiele telefoondivisie van Virgin, het zakenimperium van investeerder Richard Branson.

WO 12 NOV: De rechtbank in Amsterdam heeft in een bodemprocedure persbureau Novum veroordeeld voor het stelselmatig inbreken in de computer van concurrent ANP. De rechters achten bewezen dat redacteuren van Novum Nieuws tussen 2002 en 2004 met behulp van valse wachtwoorden inbraken in de afgesloten nieuwsserver van het Algemeen Nederlands Persbureau. Zij gebruikten de opgevraagde nieuwsartikelen voor hun eigen berichtgeving. Novum moet een schadevergoeding van 50.000 euro aan het ANP betalen. Ook de kosten die het ANP maakte voor de rechtszaak, moet Novum aan het ANP vergoeden. In een aparte procedure moet nog in kaart worden gebracht wat de overige schade is. Die bestaat onder meer uit het feit dat een aantal bestaande ANP- klanten overstapte naar Novum Nieuws, omdat dit bedrijf een vergelijkbare service kon aanbieden tegen een veel lager tarief.

DO 13 NOV: Kas van Iersel is onterecht ontslagen als de stem van het televisieprogramma 'RTL Boulevard'. Daarom moet zijn oude werkgever hem per direct weer in dienst nemen. Dat bepaalde de rechtbank in Amsterdam vandaag. Van Iersel verzorgde de afgelopen zeven jaar het commentaar bij de onderwerpen van het bekende showbizzprogramma. In augustus ontsloeg RTL Van Iersel op staande voet, toen hij een dag verstek liet gaan na een conflict over zijn contract. De Boulevardstem spande een kort geding aan tegen de directie van RTL met als doel zijn baan terug te krijgen. De rechtbank bepaalde dat RTL Van Iersel naast zijn baan ook zijn achterstallig salaris moet uitbetalen en wel met terugwerkende kracht vanaf 25 augustus. Kas in een directe reactie op de uitspraak: "Wat een opluchting. Ik ben blij dat dit hele gedoe achter de rug is. Wat mij betreft kruip ik morgen weer achter de microfoon". RTL is echter niet van plan hem weer in dienst te nemen en dus zal dit ongetwijfeld nog een vervolg gaan krijgen.

DO 13 NOV: De Raad van Bestuur van de Nederlandse Omroep Stichting maakt per 1 januari aankomende een einde aan de uitzendingen van de Concertzender. Dit heeft een woordvoerder van de Concertzender bekend gemaakt. De Concertzender bestaat sinds 1982 als radiostation dat zich op serieuze muziek richt. Het radiostation kent distributie via de digitale ether (DVB-T via de eigen capaciteit van de Nederlandse Publieke Omroep, waarmee het ook voor Digitenne-abonnees toegankelijk is), en een hernieuwde kabelcapaciteit, die gestaag aan het uitbreiden was (o.a. Rekam, UPC Haarlem/Fryslan, Kabel TV Krimpen). Dit nadat eerder de Raad van Bestuur van de NOS Radio 6 op de landelijke kabelplek van de Concertzender plaatste. Ook is het klassieke station via internet beschikbaar, waar tevens 12 themakanalen van de Concertzender worden uitgezonden, waaronder een 'surround' kanaal dat ook via de kabel wordt aangeboden. Volgens de woordvoerder van de Concertzender is een 'radiostation dat zich richt op de serieuze muziek niet langer welkom'. De leiding van de Concertzender stelt dat Ruurd Bierman van de Raad van Bestuur van de Nederlandse Publieke Omroep en voorzitter van Stichting Concertzender, deze niet 'meer vindt passen in het bestel van de publieke omroep waar toegankelijkheid en herkenbaarheid tegenwoordig zo in de smaak zijn' en waar vooral om luistercijfers' gestreden wordt. (Met dank aan DutchMedia).

DO 13 NOV: Nog meer rechtszaken vandaag want de voormalige diskjockey Romeo Altenberg (53) moet twee jaar de gevangenis in. De rechtbank in Utrecht veroordeelde hem vandaag wegens ontucht met vier jonge jongens. Hij kreeg ook tbs opgelegd. De aanklager had tweeënhalf jaar cel geëist. De rechtbank acht bewezen dat hij de afgelopen jaren op grote schaal seks heeft gehad met jongens die jonger waren dan zestien. R.A., die zich op internet uitgaf voor een man van dertig, lokte via chatsites jonge jongens naar zijn woning. Volgens de rechtbank is niet bewezen dat de man jongens heeft gedwongen tot seks. Hij werd dan ook vrijgesproken door de rechtbank van vier vermeende verkrachtingen.

VR 14 NOV: Er komt een miljoen euro extra beschikbaar voor RTV Noord-Holland. De leden van de Pro-

Kas van Iersel op de Radiodag 2006
© Wim van de Water, www.MediaPages.nl

vinciale Staten hebben dat deze week besloten. Het geld is bedoeld voor de crossmediale activiteiten van de regionale omroep. Volgens de Provinciale Staten is het crossmediaal gaan van de omroep onontbeerlijk om in de toekomst de inwoners van Noord-Holland blijvend goed te informeren. Het bedrag wordt beschikbaar gesteld om in de komende vijf jaar activiteiten te ontwikkelen op het gebied van internet, mobiele telefonie, televisie en andere crossmediale activiteiten.

VR 14 NOV: Vele jaren lang was RTV Noord met haar kijk- en luistercijfers geroemd gezien mem het hoogste bereik van alle publieke regionale omroepen had. Die gouden tijden van RTV Noord blijken voorbij te zijn. In het jaarverslag van de regionale omroep over het jaar 2007, dat vandaag bekend werd, is te zien dat de kijkdichtheid vorig jaar bleef steken op 23,5% van de inwoners van de provincie Groningen, die minimaal eens per week op de televisieprogramma's van de regionale omroep afstemden. De radiobeluistering in de provincie Groningen is blijven steken op 23,6% van de inwoners. Het aantal inwoners, dat wekelijks de televisie afstemde op RTV Noord, ging, in vergelijking met het jaar 2006 met 3,3% achteruit terwijl de programma's op de radio ook minder werden beluisterd. Een teruggang van liefst 4,4% werd er berekend. Op financieel gebied kan een positief teken worden gegeven, aangezien er een exploitatieoverschot is van 5928 euro. De radioafdeling van RTV Noord had een overschot van 126.017 euro, terwijl de televisiepoot een tekort had van 120.089 euro. Vanuit de Provincie Groningen is vorig jaar uitgebreid subsidie verleend, maar de regionale omroep RTV Noord heeft van de toezeggingen nog 4 ton aan euro's tegoed. Tot slot kan gemeld worden dat het aantal internetbezoekers, en daar zit natuurlijk ook een groot aantal kijkers en luisteraars bij die in het normale onderzoek niet worden meegerekend, drastisch is toegenomen. Per week zijn er liefst 2,3 miljoen pageviews op www.rtvnoord.nl

ZA 15 NOV: Marga van Praag is tot benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Ze nam vandaag na veertig jaar afscheid van de Publieke Omroep. Daar was ze onder meer presentatrice van het Jeugdjournaal en het Journaal. De laatste jaren was Marga van Praag minder regelmatig op de televisie te zien. Zij werkte alleen nog mee aan speciale uitzendingen, bijvoorbeeld verslaggeving van evenementen rondom het Koninklijk Huis.

MA 17 NOV: Het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid in Hilversum heeft het privéarchief van de beroemde nieuwslezer Philip Bloemendal (1918-1999) gekregen. Weduwe Mieke Bloemendal-Olman heeft het complete papieren archief, dat betrekking heeft op de 40-jarige journalistieke carrière van haar man, aan het archief van het Instituut overgedragen. Bloemendal (foto) was decennialang de legendarische commentaarstem van het Polygoonbioscoopjournaal. De talrijke documenten werpen een bijzonder licht op het tweede deel van de vorige eeuw, waarin het toen zeer succesvolle Polygoonjournaal in de voorprogramma's van de bioscopen te zien was. "Bloemendals karakteristieke stem markeert tot op de dag van vandaag een tijd van wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog." Tot de komst van de televisie was het Polygoonjournaal het enige filmnieuws in ons land. Het Nederlands Instituut Beeld en Geluid conserveert en beheert het historische beeldmateriaal van Polygoon. De beelden duiken nog geregeld op in diverse terugblikken op de Nederlandse televisie.

DI 18 NOV: Minister Ronald Plasterk van Cultuur gaat er bij de Raad van Bestuur van de Nederlandse Publieke Omroep (NPO) op aandringen dat de uitzendingen van de Concertzender op de radio behouden blijven. Die toezegging deed de minister in antwoord op vragen van Tweede Kamerlid Boris van der Ham van D'66. De leiding van de Concertzender kreeg vorige week te horen dat de NPO per 1 januari de geldkraan zal dichtdraaien. "Ik ben bereid nader met de Raad van Bestuur in overleg te treden om helder te krijgen hoe de waardevolle bijdragen van de Concertzender aan de Nederlandse muziekcultuur in een nieuwe constellatie een passende plek zullen vinden", antwoordde minister Plasterk. Van der Ham had Plasterk al in oktober om opheldering gevraagd. Volgens Van der Ham voegt de Concertzender daadwerkelijk iets toe aan het publieke bestel met een uitzonderlijke programmering van serieuze muziek, die niet te vinden is op andere publieke radiostations."

WO 19 NOV: Journalist en schrijver Pierre Huyskens is op 77-jarige leeftijd overleden in zijn woonplaats Roermond. Dit is door een woordvoerder van de gemeente Roermond bekend gemaakt. Huyskens leed aan kanker. Hij werd geboren op 2 september 1931 in Wessem, was hoofdredacteur van het Limburgs Dagblad en werkte onder andere voor Elsevier, Televizier en de Volkskrant. Bij zijn 50-jarig jubileum als journalist, in 2001, werd hij benoemd tot ereburger van de stad Roermond. Hij zette zich in voor de Limburgse en Roermondse volkscultuur. Zo schreef hij een heilige mis in Maaslands dialect, een klank- en lichtspel voor de Munsterkerk en was hij medeauteur van Symfonia Ruremondia en de musical Stjeelse Druimerie. Ook was Huyskens nauw betrokken bij het werk van organisaties van oorlogsveteranen en oud-verzetsstrijders. De oud-journalist was verder actief in het carnavalsleven.

Zijn naam is verbonden aan het jaarlijkse Cirque d'Hiver in Roermond en carnavalsrevues en hij was prins van carnavalsvereniging D'n Uul.

DO 20 NOV: De legendarische sportcommentator en journalist Herman Kuiphof (foto) is overleden. Kuiphof schreef talloze sportartikelen voor diverse kranten en tijdschriften en gaf op televisie jarenlang commentaar bij vooral voetbal- en tenniswedstrijden. Zijn kreet "zijn we er toch ingetuind", gedaan na het tweede doelpunt van Duitsland in de verloren WK-finale van 1974, staat menigeen nog in het geheugen gegrift. Net als de uitspraak van de naam van de Feyenoordspits Ove Kindvall in de jaren '70 van de vorige eeuw, die bij hem 'Oewe Tsjindwol' heette. Zijn markante stemgeluid en taalgebruik maakten hem een geliefd en veelgeprezen sportcommentator op de televisie. Kuiphof, die 89 jaar werd, overleed in zijn woonplaats Soest en was geboren Franeker. Hij werkte vijftien jaar voor de Haagsche Courant alvorens over te stappen naar de VPRO. Geleidelijk aan begon daarna zijn loopbaan als commentator. De interland Nederland-Hongarije in 1961 was de eerste wedstrijd, die hij rechtstreeks versloeg.

DO 20 NOV: De gemeente Amsterdam schiet lokale zender AT5 te hulp. Door eerder te betalen voor de programma's, die in opdracht van de gemeente worden gemaakt, moet de acute financiële nood bij het station worden verholpen. Wethouder Carolien Gehrels (Cultuur) wil op die manier garanderen dat AT5 kan overleven. Door eerder te betalen voor programma's als 'Amsterdam inc.' en 'Aanbouw' kan het televisiestation de laatste twee maanden van het jaar overbruggen. Anders had de gemeente pas ergens volgend jaar de rekening voldaan. ''Dit lost de acute problemen op,'' zegt directeur John de Zwart. ''Gehrels is er gelukkig voor ons.'' Voor volgend jaar wil AT5 met een 'realistische en recessie-proof' begroting komen.

DO 20 NOV: De politieke partij Leefbaar Rotterdam (LR) wil samen met een aantal sympathisanten een landelijke radio- en televisieomroep beginnen. Dat heeft fractievoorzitter Ronald Sorensen van Leefbaar Rotterdam bekend gemaakt. Leefbaar Rotterdam wil dit, naar eigen zeggen, doen uit onvrede over het feit dat "alle omroepen in Nederland de spreekbuis van onze sociaalliberale elite zijn". De naam die eventueel voor de omroep gebruik zal worden, luidt de Populistische Omroep Nederland (PON). Sorensen wil eens een keer actualiteitenrubrieken zien waarin de heer Wilders en mevrouw Verdonk zich op hun gemak voelen. "Altijd en eeuwig worden ze in het linkse verdomhoekje gezet". De voorman van Leefbaar Rotterdam vindt het vreemd dat er geen enkele omroep is die zich als rechts durft te profileren. "Bij De Wereld Draait Door zitten ze soms met vier PvdA-politici aan tafel. Dat mag ook, want links in beeld zie je het logo VARA staan. Maar voor aanhangers van Leefbaar of andere partijen in rechtse hoek is er geen enkel platform." Als PON voor 1 april 50.000 leden en een beleidsplan heeft, gaat de nieuwe omroep volgend jaar mee in de adviesronde van het Commissariaat van de Media. Het ministerie bepaalt vervolgens of PON ook een omroepstatus kan krijgen. In theorie zou de Populistische Omroep Nederland in 2010 kunnen gaan uitzenden.

DO 20 NOV: Bij SLAM!FM vertrekken noodgedwongen 14 van de 35 medewerkers. Dat maakte directeur Jacqueline Bierhorst bekend op het congres 'Onder de knop van Broadcast Press'. Reden voor de ontslagen is volgens de woordvoerster van het radiostation de economische crisis. "Om efficiënter en kosteneffectiever te kunnen opereren heeft SLAM!FM 14 van de 35 mensen, die gebouwd hebben aan het succes van SLAM!FM, op economische gronden moeten laten gaan", aldus Bierhorst.

DO 20 NOV: Alfred Edelstein wordt de nieuwe directeur van de Joodse Omroep. Hij begint op 1 januari 2009 aan zijn nieuwe baan. De functie werd de laatste tijd tijdelijk ingevuld door interim-directeur Yvonne Baune. De 51-jarige Edelstein begon zijn carrière in 1980 bij TROS Aktua Radio, de toenmalige actualiteitenrubriek van de TROS. Na een paar jaar zette hij zijn journalistieke loopbaan voort bij de AVRO. In 1993 maakte hij de overstap naar documentairemaker. Hij maakte onder andere 'De Premiers' (over vier Israëlische premiers) en een documentaire over de door de Duitsers omgebrachte Antilliaans-Joodse verzetsstrijder George Maduro.

HANS KNOT EN MICHEL VAN HOOFF

Kleine aanpassing van frequenties in 1978

Op 23 november 1978 veranderden de meeste radiostations op de middengolf, uitgezonderd van die in Amerika, lichtelijk van frequentie. In de meeste gevallen was de nieuwe frequentie een afwijking van 1 of 2 kHz van de eerder gebruikte frequentie. Alleen in Groot-Brittannië werden stations, vallende onder de BBC, op die bewuste dag op totaal andere frequenties teruggevonden, daar binnen de BBC-leiding was besloten van de internationale aanpassingen van het middengolfspectrum gebruik te maken om alle in gebruik zijnde BBC-frequenties te herzien.

De wijzigingen waren een gevolg van het in 1975 ontstane 'Frequentie Plan', dat destijds in Geneve was ondertekend aan het einde van de Regional Administrative Long Wave and Medium Wave Broadcasting Conference. Het toenmalige nieuwe 'Frequentie Plan' werd gemaakt onder auspiciën van de World Administrative Radio Conference (WARC) en de International Telecommunication Union (ITU), daarbij ondersteund door de European Broadcasting Union. (EBU).

De nieuwe indeling van de middengolf, die via dit 'Frequentie Plan' tot stand kwam, verving een eerder in Geneve getekend plan van 1948. De aanpassing diende te gebeuren daar een steeds groter aantal radiostations actief was op de middengolf en men meer en meer last had van interferentie. Bij ondertekening van het plan in 1975 werd er door de samenstellers vanuit gegaan dat de in te voeren nieuwe indeling niet langer dan tot in 1989 zou worden gehandhaafd. Anno 2008 is het 'Frequentie Plan' echter nog steeds van kracht, hoewel het in 2005 enigszins is aangepast in verband met de komst van de digitale radio-ontvangst. Aangenomen mag worden dat niet tot totale wijziging is overgegaan gezien we te maken hebben met de afname in het aantal radiostations dat gebruik maakt van het middengolfspectrum.

Recentelijk werd er in de nieuwsgroep 'Zeezenders' op het internet de vraag gesteld hoe de zeezenders reageerden op de frequentiewisseling destijds. Gesteld dient te worden dat op dat moment slechts twee stations echt actief waren, The Voice of Peace, voor de kust van Israël en Radio Delmare voor de Nederlandse kust op zeer onregelmatige momenten. Desondanks was er een verrassende opmerking terug te lezen.

Eén van de reacties in de discussiegroep was afkomstig van Herbert Visser, die zich meende te herinneren dat Radio Caroline de bewuste dag kort in de ether was geweest, ondanks de ernstige problemen, die zich een maand eerder hadden geopenbaard aan boord van het zendschip 'Mi Amigo'. Ik proefde dat anderen dit zich niet herinnerden en dus tijd eens terug te grijpen in het Freewave Media Archief, waar het volgende is terug te vinden: 'Op vrijdag 20 oktober 1978 werd op Radio Mi Amigo de laatste show van Ton Schipper uitgezonden, om 11.54 uur in de ochtend onderbroken door de Mi Amigo tune van de groep Bronx. Het was boorddeejay Marc Jacobs die zei: "Wegens onvoorziene omstandigheden gaan we nu uit de lucht."

De enige generator aan boord van het zendschip Mi Amigo, die nog een teken van leven gaf, verkeerde in zeer slechte staat en het was een en al rook op het schip door de verbrande olie. Vanuit Spanje liet directeur Tack weten dat de stilte slechts enkele dagen zou duren en dat Radio Mi Amigo op 1 januari 1979 haar vijfjarig bestaan zou gaan vieren. Waarschijnlijk wist hij toen al van het dreigende einde van de activiteiten van het station die deels in het Spaanse Playa de Aro werden gevoerd. Een brief met de definitieve aankondiging van de wetswijziging werd op 28 november vanuit de burelen van de Spaanse regering aan Sylvain Tack toegestuurd waardoor het ook in Spanje verboden zou worden voor een zeezender te werken.

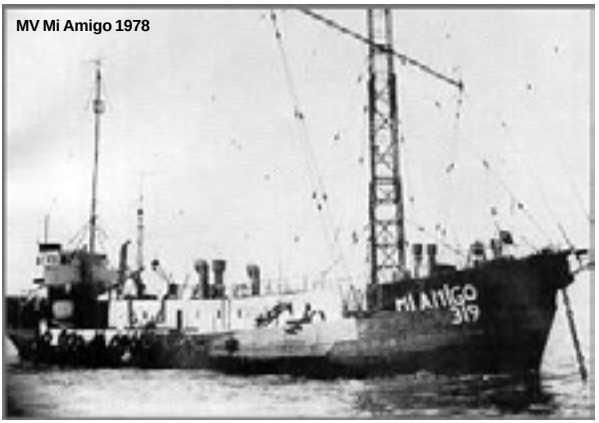

De aanwezige Mi Amigo-deejays aan boord van het zendschip bleven nog enkele dagen maar werden niet veel later vervangen door Dick Verheul, die er verder ook weinig te zoeken had daar de zenders niet werden gereactiveerd. Begin november 1978 werden, nadat een aantal onderdelen aan boord was gebracht en geïnstalleerd, een aantal testen uitgezonden en wel op onregelmatige momenten op 1, 2, 3, 4, 6 en 9 november. Hoofdzakelijk werd er gebruik gemaakt van een testtoon. Op 23 november, de dag dat vele langegolf- en middengolfzenders ter wereld van frequentie wijzigden, was Radio Caroline in de ether op 963 kHz. Eerst werd er, gedurende vier minuten, een testtoon uitgezonden, waarna 'Caroline' van The Fortunes, de stationstune van Radio Caroline werd gedraaid. De enige woorden, die vanuit de Carolinestudio de ether in werden geslingerd, waren: 'Don't despair, we'll be back sometime'. (Wanhoop niet, eens zullen we terugzijn). Op dat moment was de generator voor gebruik in combinatie met de 10kW zender dus weer in orde.'

Het zou vervolgens nog maanden duren voordat er weer, met Pasen 1979, echte programma's via Radio Caroline werden uitgezonden, maar de herinnering aan de bewuste 23 november 1978 van Herbert Visser, blijkt dus een correcte te zijn geweest.

Over de afwijkende wijzigingen in het AM spectrum destijds in Groot-Brittannië is het complete plan te downloaden, evenals er fragmenten van de wisseling van diverse BBC stations zijn terug te luisteren:
http://downloads.bbc.co.uk/rd/pubs/reports/1978-33.pdf
www.zen77094.zen.co.uk/vintagebroadcasting/bbcchanges.htm

HANS KNOT

Herinneringen aan oude televisieseries

deel 6: Bonanza

Ditmaal maar eens de televisieserie 'Bonanza', waarbij de naam van de serie meteen beelden in het geheugen terugbrengt. Het was een Amerikaanse westernserie, die in de jaren '60 furore maakte op de televisie. 'Bonanza' behoorde in Amerika na de serie 'Gunsmoke' tot de best bekeken series. Ook in ons zuiderburenland België en ons eigen Nederland was de serie zeer populair en werd deze respectievelijk uitgezonden door de BRT en de KRO. Bonanza was meer dan alleen een westernserie, uitgezonden in een tijdperk waarin er een overvloed was aan westerns op de televisie. Je had verder nog ondermeer 'The High Chaperell', 'Gunsmoke', 'Kid Curry en Hannibal Heyes', en 'Rawhide', om er maar een paar te noemen. Bonanza was eigenlijk een fraaie reclamestunt te noemen. De eerste aflevering was op 12 september 1959 in de VS te zien. De serie was speciaal opgezet om in kleur te filmen en vooral om in kleur op de televisie te gaan bekijken. De bedoeling was dat de Amerikanen, na het zien van 'Bonanza' op hun zwart-wit televisietoestellen naar de winkel zouden rennen om een kleurentelevisie aan te schaffen.

Het plan leek wel degelijk te werken, want de kleurentelevisie werd razend populair in die tijd. Daarnaast konden de kijkers veertien jaar lang kijken naar de Cartwrights, de familie uit Bonanza, en meeleven met hun avonturen. Alleen de serie 'Gunsmoke' werd drie jaar langer uitgezonden. De Bonanzaverhalen draaiden om de familie Cartwright, bestaande uit een vader en drie zoons. Ieder van een andere moeder want pa Cartwright had de gewoonte zijn vrouwen snel te verliezen. Gezamenlijk runden de mannen de Panderosa Ranch.

Pa Cartwright werd gespeeld door de Canadese acteur Lorne Greene (ook bekend in Nederland door zijn hitje 'Ringo', uitgebracht op RCA Records). Lorne werd eerder al bekend in Canada tijdens de Tweede Wereldoorlog als reporter voor CBC Radio. Hij las het nieuws voor. Verder had je de zoons Adam, gespeeld door Pernell Roberts, Hoss (Dan Blocker, ook aandeelhouder van RCA en helaas vroeg overleden) en Little Joe (Michael Landon). Een andere belangrijke figuur in de serie 'Bonanza' was de Chinese kok Hop Sing, gespeeld door Vicotro Sen Yung.

Adam besloot op een bepaald moment de serie te verlaten en raakte eigenlijk grotendeels in de vergetelheid ware het niet dat de persoon Pernell Roberts in de jaren die volgden regelmatig voor grappen werd misbruikt door televisiepresentator Johnny Carson. Maar toch kwam er het moment dat Pernell Roberts de kans kreeg zich onder een ander imago in de kijker te spelen. Hij werd: 'Trapper John, M.D.' in de gelijknamige televisieserie en kreeg dus de gelegenheid om erkend te worden als een professioneel acteur. Aan het begin van de jaren negentig presenteerde hij de serie 'FBI: The Untold Stories'. Een enkele keer stond Pernell vervolgens nog wel eens op de planken en vervulde hij zo nu en dan een gastrol in televisieprogramma's. Zijn laatste optreden op televisie was in de maand februari 1997. In mei 2008 is Pernell Roberts 80 jaar geworden. Hij is de enige Cartwright die nog in leven is.

Dan hebben we nog even over Dan Blocker, die bij de kijker bekend was als Hoss Cartwright, de middelste zoon binnen het gezin. Hoss was eigenlijk een persoon die onnozel en niet erg slim overkwam, maar qua karakter was hij net zo zacht en vriendelijk als hij fors was. Hij was steeds betrokken bij komische situaties. Over het algemeen onschuldig, was hij steeds het mikpunt van de grappen van zijn jongere broer Little Joe.

De echte persoon Dan Blocker had heel weinig gemeen met de figuur van 'Hoss' uit de televisieserie 'Bonanza'. Hij was een echt vriendelijke man, maar absoluut niet dom – zoals in de serie voorgesteld. Hij had een universitaire graad behaald, en voordat hij zich op het acteren ging toeleggen had hij als leerkracht binnen een school gewerkt. Wat voor velen niet bekend is dat Dan Blocker al eerder rollen vervuld had in diverse westerns, voordat hij de rol van Hoss Cartwright in 'Bonanza' ging vertolken. Helaas stierf Dan Blocker vroegtijdig aan een trombose als gevolg van een operatie in mei 1972. Zijn overlijden kwam op een moment voordat 'Bonanza' het laatste seizoen inging in de Verenigde Staten. Er wordt wel eens door fervente fans van de televisieserie gezegd dat de dood van Dan Blocker ook de dood van 'Bonanza' betekende! Dan Blocker is slechts 42 jaar oud geworden.

Michael Landon speelde Little Joe, de jongste zoon van vader Ben. Menig vrouwelijke kijker zwijmelde al bij het zien van deze jonge acteur op het scherm. Hij was regelmatig betrokken bij gevechten, en nog vaker eigenlijk was hij vreselijk verliefd, wat dan ook weer de

nodige problemen met zich meebracht. Vader Ben en zijn beide broers Adam en Hoss gaven hem regelmatig de helpende hand om weer uit de problemen te komen. En duidelijk werd dat ze dit met alle liefde deden. Vaak, en dat mag zeker worden genoemd, waren afleveringen van 'Bonanza' doorspekt met humor. En het was dan Little Joe die juist in die afleveringen een centrale rol vervulde.

Michael had al de nodige acteerervaringen opgedaan, voordat hij de rol van Little Joe in de serie 'Bonanza' kreeg aangeboden. Zo had hij ondermeer de hoofdrol vervuld in de film 'I Was A Teenage Werewolf'. Hij schreef en regisseerde ook de nodige afleveringen in de laatste jaren van de serie 'Bonanza'. Evenals Lorne Greene (Ben Cartwright) en Victor Sun Yeng (Hop Sing) is Michael Landon gedurende de veertien jaar, dat 'Bonanza' te zien was, actief geweest. Toen de serie stopte heeft hij de rol van Charles Ingalls in 'Little House on the Prairie' gespeeld. Bekendheid heeft hij ook nog verworven met de rol van de engel die naar aarde terugkeerde in de kortdurende serie 'Highway to Heaven'.

Nadat Pernell Roberts in 1965 "Bonanza" verliet, werd ook nog een ander nieuw personage gecreëerd, welke de plaats van Adam Cartwright moest opvullen. David Canary werd gevraagd om de rol van "Candy" Canaday, voorman van de Panderosa Ranch, te gaan vertolken. Candy trok heel nauw op met de familie Cartwright en was daardoor in veel van hun avonturen betrokken.

David Canary was gewend aan het feit dat hij vaak voor televisierollen werd gevraagd, daar hij een belangrijke bijdrage had geleverd aan de televisieserie 'Peyton Place'. Hoewel Canary op het conservatorium een muzikale graad had behaald en hij daarnaast een indrukwekkende zanger was, heeft hij toch het grootste gedeelte van zijn carriere doorgebracht op televisie met het vertolken van diverse rollen. Na zijn rol in 'Bonanza' was David Canary dagelijks te zien in diverse soaps. Vanaf 1983 vervulde hij in de serie 'All My Children' langdurig een dubbelrol met het vertolken van de tweelingen Adam and Stuart Chandler, waarmee hij bovendien vier Emmy Awards heeft gewonnen.

Mitch Vogel was een nieuw gezicht in de serie 'Bonanza' in 1970 en kwam als Jamie Hunter, een wees die bij de Cartwrights in huis kwam en later door hen werd geadopteerd. Zo kreeg Ben er een vierde zoon bij en de producers hoopten dat het personage Jamie vooral zou aanslaan bij de jeugdige kijkers van 'Bonanza'. Dit kwam vooral omdat men dacht dat Michael Landon, bij de komst van het personage 'Jamie' al 34 jaar was en een beetje te oud zou zijn geworden voor de vaderlijke adviezen van Ben Cartwright.

Mitch Vogel was pas 13 jaar toen hij bij de serie 'Bonanza' een rol kreeg. Hij bleef in de show totdat deze in januari 1973 werd stopgezet. Blijkbaar hadden zijn acteerprestaties indruk gemaakt op Michael Landon, want toen deze - na het stoppen van 'Bonanza' - startte met zijn rol in de eerder door mij genoemde serie 'Little House on the Prairie', kreeg Mitch Vogel hierin ook een rol aangeboden. Aan het eind van zijn tienerjaren stopte Mitch Vogel met trouwens met het acteren.

Dan nog iets over Victor Sen Yung (foto). Hij was de vijfde man op de Panderosa Ranch in de serie en speelde de rol van Hop Sing, de kok. Gezegd dient te worden dat het karakter 'Hop Sing' in het algemeen ingezet werd voor het brengen van hilarische momenten, zoals dat hij als kok Hoss achterna zat met een koekenpan of een deegroller, als deze brood, koek of vlees uit de keuken had gestolen. Er was echter ook een aantal afleveringen in 'Bonanza', waarin het anti-Chinese vooroordeel in het Wilde Westen aan het eind van de vorige eeuw aan de kaak werd gesteld.

Victor Sen Yung had al heel wat acteerervaring achter de rug, voordat hij een lid werd van de 'Bonanza cast'. Zelfs tijdens de veertien jaar dat de serie werd geproduceerd wist Victor menig compliment in ontvangst te nemen voor de diverse creaties - buiten 'Bonanza' om - welke hij op de planken en op het celluloid wist te vertolken. In de jaren veertig was hij vooral bekend als zoon nummer twee van Charlie Chan in de Charlie Chan-films van Sidney Toler. Hij was ook regelmatig te gast in 'Father Knows Best' en had in veel televisieshows en films rollen. Victor Sen Yung stierf door koolmonoxidevergiftiging in 1980. Hij was toen 65 jaar oud. In een volgende aflevering meer Westernherinneringen.

ROB OLTHOF

Afleveringen van de serie 'Bonanza' kunt u ondermeer nog vinden bij Blokker en bij SMC voor euro 10,—. Er zijn inmiddels 4 series op DVD verschenen.

NIEUWS UIT ENGELAND

Hoge piet verdwijnt bij GMG Radio

Chief Executive ofwel de allerhoogste piet binnen GWR Radio, John Myers, zal per 1 april zijn plek binnen de organisatie afstaan ten gunste van Stuart Taylor. Stuart is al werkzaam bij GWR Radio en is afkomstig van de zusteronderneming Guardian News and Media. Myers gaat op pensioen maar heeft toegezegd op de achtergrond als adviseur voor GWR Radio beschikbaar te blijven. Vroegtijdig is de verandering bekendgemaakt om de komende tijd geen onnodige onrust binnen de organisatie te hebben.

Te oud publiek

Vanuit de organisatie Radio Centre zijn kritische woor-

den naar buiten gekomen dat BBC Radio 1 zich richt op een ouder publiek, dan waarvoor het station staat geboekstaafd binnen BBC Trust Review. Volgens de regels dient men zich op een veel jonger publiek te richten en men pleit er dan ook voor het komend jaar de programmering drastisch aan te passen op het beoogde publiek en een groot deel van het presentatieteam te gaan vervangen door jongere presentatoren. Ook werd er vanuit de Radio Centre gesteld dat wanneer een willekeurig ILR commercieel station de regels op de wijze als Radio 1 zou overtreden het al lang niet meer bij waarschuwingen was gebleven. Ofcom, zeg maar het Britse orgaan voor reguliering van omroepzaken, zou dan al lang een forse boete hebben geëist.

REDACTIE RADIO MAGAZINE

Twijfels bij Howard Stern

Het is de vraag of Howard Stern zijn contract met Sirius, dat tot en met 2010 loopt, zal gaan verlengen. Volgens een analytisch onderzoek heeft de stap om in zee te gaan met deze satellietradio-organisatie Stern de nodige luisteraars gekost. Schrik niet want had hij eerst 12 miljoen dagelijkse luisteraars, doordat het programma via vele stations werd gerelayeerd, anno 2008 heeft hij slechts 2 miljoen luisteraars. Het gaat Stern niet zo zeer om het geld maar het gegeven dat er minder belangrijke gasten in zijn programma's verschijnen waardoor zijn sterrendom enigszins verbleekt. Hij overweegt in 2010 weer met commerciële landstations in zee te gaan.

JAN HENDRIK KRUIDENIER

Als ik andermaal een verhaal uit deze serie wil gaan schrijven, gaat er altijd veel onderzoek aan vooraf en wordt er nagedacht over allerlei zaken die in het betreffende jaar – in dit geval 1958 – gebeurden. Ik probeer een keuze neer te zetten aan onderwerpen, die met de toestand in de wereld hadden te maken, sport en amusement en eigen belevenissen. Deels wordt er gebruik gemaakt van het materiaal dat ligt opgeslagen in het Knot Archief. Een aantal stellingen vol met oude tijdschriften, boeken, naslagwerken en plakboeken, maar ook de persoonlijke herinneringen, die al nadenkend boven komen borrelen. En als het dan om 1958 gaat moet ik toch toegeven dat het dit keer heel moeilijk was om direct een aantal herinneringen op te roepen uit eigen beleving. Ik was toen negen jaar jong en besef me nu dat rond die tijd het spectrum, waarin je dingen beleefde, wijder begon te worden. Als jonge vent ging je verder weg het spel beleven, je vrienden opzoeken en de 'wereld' ontdekken. Uiteindelijk komen dan de nodige dingen terug in de beleving.

Anno 2009 is een van de ernstigste brandhaarden ter wereld het grote Afghanistan. Nederlandse militairen zijn er om te bewaken en de bevolking bij te staan, maar worden desondanks bij conflicten betrokken, sneuvelen in gevechten en door vernuftig gelegde bermbommen. Vijftig jaar geleden was Afghanistan nog een koninkrijk onder leiding van koning Mohamed Sahir en had de regering ambitieuze plannen om de kolenproductie, die vooral in het noorden van het land plaatsvond, drastisch op te voeren zodat meer en meer mensen er economisch op vooruit zouden kunnen gaan. De gedolven kolen konden weer van nut zijn ten bate van de textiel- en cementindustrie in en in de omgeving van de hoofdstad Kaboel. Met behulp van de Sovjetregering die met haar troepen het land in 1979 ging bezetten, werd de afspraak gemaakt dat gezamenlijk onderzoek zou worden verricht naar de aanwezigheid van petroleum in de bodem van het land. Ook met andere Oostbloklanden werden afspraken gemaakt op het gebied van handel, zoals met Polen en het toenmalige Tsjecho-Slowakije. Een bedrijf uit laatstgenoemd land kreeg de opdracht een groot telefoonnet in Afghanistan aan te leggen. Vanuit de VS werd 7 miljoen dollar, een enorm bedrag voor die tijd, beschikbaar gesteld ter verbetering van wegen om het binnenlandse transport te verbeteren. En de eigen kennis in het land diende omhoog te worden gevoerd, waarvoor een verdrag met de VS werd afgesloten tot opleiding van studenten in de VS en uitwisseling van professoren. Vijftig jaar later is het land nog armer en meer verscheurd dan destijds in 1958.

Denkende aan de snelheid van de communicatie, die er plaatsvindt als er weer iets ernstigs gebeurt in het land bracht me terug naar af. Wordt anno 2009 een Nederlander getroffen in het land, dan staat het binnen luttele minuten via een berichtgeving op teletekst, internet, en is de slechte tijding tevens te horen via de radio en te zien via de televisie. Dat was in 1958 heel andere koek. Vaak werden we via de NTS dagen later geïnformeerd over een gebeurtenis via een filmverslag, dat per vliegtuig uit het land van gebeuren was toegestuurd. Satellieten en andere vormen van telecommunicatie, het snelle internet en een grote hoeveelheid aan kranten was er niet. Maar toch namen we met tevredenheid de nieuwsgaring tot ons.

1958 was ook het jaar dat Fidel Castro op pad ging om Cuba onder zijn heerschappij te krijgen. De in 1927 geboren Fidel Castro maakte op 17 september 1958 bekend dat zijn opstandelingenleger andermaal een opmars was begonnen om Cuba te willen bevrijden van dictator Batista. Hij had al eerdere pogingen ondernomen elders aan opstanden deel te nemen. Als zoon van een rijke suikerplanter was hij elf jaar eerder betrokken bij de mislukte opstand in de Dominicaanse Republiek. Drie jaar later, inmiddels afgestudeerd, begon hij zijn eigen advocatenpraktijk in Havana, de hoofdstad van Cuba. Hij was vooral geliefd bij de armen, voor wie hij

het altijd weer opnam. Enkele jaren later, in 1953, leidde hij al een opstand tegen president Batista (foto), een strijd die werd verloren. Voor Fidel Castro betekende dit dat hij berecht werd en hem een gevangenisstraf van 15 jaren werd opgelegd. Maar twee jaar later werd hij al begenadigd en besloot hij Cuba te ontvluchten. De Verenigde Staten werden tijdelijk zijn nieuw thuisland, om niet veel later naar Mexico te gaan. In 1956 was het dat Fidel Castro, ondersteund door een aantal getrouwen, een invasie op Cuba uitvoerde en als guerrillastrijder de provincie Oriente onder zijn beheer opeiste. Vroeg in 1958 riep hij het hele volk van Cuba op om in opstand te komen, wat in eerste instantie mislukte. Echter eind december 1958 was het doel van zijn guerrilla, het in handen krijgen van de macht op Cuba met als doel het communisme in te voeren, bijna bereikt. Op 1 januari 1959 vluchtte Batista en kon Castro zijn macht gaan uitoefenen en zijn volk gaan onderdrukken.

Zoals ik bij de aanvang van het artikel meldde was ikzelf op de leeftijd dat het spectrum begon te verwijden. De eerste 6 jaren van mijn leven hadden zich vooral afgespeeld in de directe omgeving van ons huis aan de Korreweg in Groningen en de straten die leidden naar de kleuterschool aan de Merelstraat in Groningen. Van huis uit zijn we katholiek opgevoed en gingen we dus ook naar een katholieke kleuterschool waarbij het opmerkelijke was dat er een groot aantal van zes tweelingen in dezelfde klas zaten. Mijn broer Egbert en ikzelf zijn dus op bijgaande foto terug te vinden.

Na de kleuterschool, vallende onder de Sint Franciscuskerk aan de Zaagemuldersweg, aan de rand van het in het land bekende Oosterparkstadion, werd de katholieke lagere school bezocht. Wel een beetje verder wandelen was de school, die de naam St. Ludgerus meekreeg. Groningen was door de kerkbesturen van de verschillende wijken ingedeeld en dus diende je eigenlijk ook naar de school te gaan, die verbonden was aan de kerk in je eigen district. Wij waren 100 meter van de grens van een dergelijk district woonachtig. Onze ouders vonden het beter dat we toch naar een andere katholieke school gingen, en dus was het op naar de Tuinbouwdwarsstraat. De reden van het besluit was dat de klas, waarin mijn zus Christa zat, wegens ruimtegebrek op de Fransiscusschool, werd ondergebracht op de Mariaschool, de meisjesschool vallende onder de H. Hart Kerk, waaronder ook de Ludgerusschool voor jongens viel. Ik moet zeggen toch een behoorlijke wandeling, die een aantal malen per dag diende te worden ondernomen. Fietsen naar school was er nog niet bij. Een groot gezin diende te worden gevoed in een naoorlogse tijd waarbij er geen directe ruimte was een fiets voor elk kind aan te schaffen. Dus werden er heel wat kilometers afgelegd per schooljaar. Ik kan me niet herinneren dat een van ons drieën ooit op mopperende toon hierover een ongenoegen heeft geuit.

Van de Korreweg naar de school was de afstand hemelsbreed ongeveer 2 kilometer, maar mijn ouders vonden het vanwege de veiligheid beter dat er een fikse omweg werd gemaakt zodat halverwege de route even aangebeld kon worden bij opa en oma. Die, op hun beurt, lieten 2 keer de telefoon – via het draaien van het nummer 25009, overgaan. Ouders gerust en wij konden de laatste 700 meter naar school afleggen. Het was via de Tuinbouwstraat dat we de bestemming bereikten. Een straat die nu grotendeels bewoond wordt door studenten maar die in 1958 gezinnen bevatte met op de kop, na een statig huis op de hoek van de Noorderstationstraat, een heel klein bakkerijtje van de familie Janzing. Zoon Bert zat bij ons in de klas. Het was niet de enige bakkerij want halverwege de straat zat de bakkerij 'Zelf Help'. We spreken dus over de tijd dat de bakker, melkboer, petroleumboer en meer langs de deur kwamen. Buiten op de plaats stonden in de ochtend diverse karren klaar om te worden ingeladen met versgebakken broden. Zelfs nu ik er nog regelmatig langs kom, is de geur van de warme vers gebakken broden op afroep beschikbaar. Het was een genoegen om vervolgens naar school te gaan. Terug naar huis, na de nodige kennis te hebben opgedaan, werd dezelfde route in tegenovergestelde richting gelopen.

Zelfs tussen de middag werden we, de 1,5 uur die ter beschikking stond, heen en weer geslingerd. Soms mochten we bij opa en oma de 'lunch' beleven.

Elke middag om vier uur het gebruikelijke 'froufroutje' en op vrijdagmiddag de 'appelsien' die oma Martje ter beschikking stelde. Na jarenlange leegstand van beide voornoemde schoolgebouwen, waarbij slechts gebruik werd gemaakt van de zogenaamde antikraakbeweging, werd in oktober van dit jaar officieel bekend dat beide schoolgebouwen zullen worden gerenoveerd en dat er luxe appartementen in komen. Een prijs die rond de 300.000 euro ligt is voor mij iets te veel om weer terug te gaan naar de St Ludgerusschool.

De wereld werd groter en groter en in de vrije uren ging je vele kanten op die je niet eerder had ontdekt. Zo gingen we praktisch iedere zondag op bezoek bij opa en oma Knot (foto) die in de laat jaren vijftig waren verhuisd van de Bankastraat naar de Johan de Wittstraat. Het was een typisch naoorlogse bejaardenwoning op een galerij. Als het mooi weer was mochten we buitenspelen en verplaatsten ons al vrij snel naar het Noorderstation om te genieten van de treinverplaatsingen, de spoorbrug en vooral het uitzicht op de Noorderijsbaan, de weilanden en verre boerderijen. In het midden van de jaren zestig zouden de weilanden volgebouwd worden met de eerste grote expansie van een toen genoemde buitenwijk van Groningen, Selwerd. Ook de spoorbrug en het Noorderstation (foto) werden begin jaren zeventig afgebroken. Tunnels en een nieuw station kwamen er voor in de plaats. En zo zijn vele oude plekjes in de omgeving van opa en oma Knot, alsmede zij zelf, al lang verdwenen.

Om niet te verdwalen in eigen herinneringen aan Groningen eerst maar weer een blik terug in het wereldgebeuren van 1958. Er werd volop gesuggereerd over de ruimtelijke mogelijkheden die te verwachten waren van de toenmalige grootmogendheden. Zo waren er in de VS twee voormalige Duitsers. Allereerst Von Braun, die alom bekend is, en de destijds 41-jarige Krafft Ehricke, een geleerde die evenals Von Braun in 1945 op het nippertje uit zijn eerste vaderland aan de oprukkende Russische troepen wist te ontsnappen. Hij werd een van de voornaamste technici van het Amerikaanse Convaiconcern en maakte destijds naam en faam als ontwerper van de Atlasraket. In 1958 kwam Ehricke (foto) met het idee naar buiten om op niet al te lange termijn van start te gaan met het in de ruimte schieten van een omgebouwde Atlasraket, waardoor het mogelijk zou worden deze van een bemanning te voorzien. Het zou op 600 kilometer 'hoogte' als permanent ruimtestation rond de wereld moeten gaan draaien. De bevoorrading en aflossing van bemanning zou moeten gaan gebeuren met een zogenaamde 'veerpontraket', die was ontworpen door Von Braun. Volgens de plannen van beide geleerden zouden slechts drie van deze raketten gestationeerd dienen te worden om in de toekomst bijvoorbeeld het ganse communicatiesysteem op moeder aarde compleet en efficiënt te reorganiseren. Voorts zouden de raketten via de zonnestraling als praktische energiebron hanteerbaar kunnen worden gemaakt. Bovendien, zo stelden de heren, kon de omgebouwde Atlasraket nuttig dienst gaan doen als tussenstation bij interplanetaire reizen. Het onderkomen van de bemanning zou komen te liggen 'als vliegende cel' in de neuskegel van de Atlasraket, waarbij het gewicht van deze cel maximaal 1145 kilogram zou gaan bedragen. Een prototype werd in 1958 aan de pers voorgesteld waarbij men bekend maakte het idee te hebben de lancering te laten plaatsvinden vanuit een B52 bommenwerper.

Noorderijsbaan Groningen

Het duurde uiteindelijk nog drie jaar voordat een Amerikaan de ruimte inging. In 1959 besliste de Amerikaanse ruimtevaartorganisatie Alan Shepard (foto) op te nemen in een team van potentiële astronauten die later deel zouden uitmaken van het zogenaamde Mercury ruimteprogramma. Na verschillende jaren van testen en trainingen bleven uiteindelijk maar zeven kandidaten over, dus ook Alan Shepard. Op 5 mei 1961 werd Alan Shepard dan uiteindelijk als eerste Amerikaanse ruimtevaarder gelanceerd en wel vanaf de lanceerbasis Cape Canaveral en zijn vlucht duurde slechts 15 minuten.

Een stukje radio brengt ons terug naar de cabaretier Wim Kan die eens aan zijn toenmalige producer en vriend toevertrouwde dat hij eigenlijk wel eens op oudejaarsavond een radioprogramma wilde gaan brengen. Hierbij wilde Kan voor een klein publiek het voorafgaande jaar binnen een uur beschouwen. Die producer was Wim Ibo en hij legde het idee in 1954 voor aan de redactie van de VARA. Maar, zoals heel normaal in die tijden, wilden de omroepbazen alle uit te zenden teksten vooraf zien. Censuur van de bovenste plank die Wim Kan op geen enkele wijze wenste toe te staan. Na lang onderhandelen ging de VARA alsnog akkoord en kon hij zijn gang gaan. Een uurtje radio, uiteraard met een enorme voorbereiding, leverde hem destijds toch even duizend harde guldens op. Pas in 1958, het jaar dat we dit keer belichten, was Wim Kan andermaal op de radio te beluisteren met een oudejaarsconference. Hij zou het nog tweemaal herhalen voor de publieke omroep via de radio, in 1960 en 1963. Later zouden er televisieversies komen. Een groot deel van de Nederlandse radiobezitters zat met de familie om de tafel geschaard, al dan niet met de nodige pinda's, die gepeld dienden te worden en natuurlijk de nodige warme oliebollen, om te horen hoe Wim Kan de politiek en misschien ook het door hem geliefde rode nest lichtelijk zou bevuilen. En het gegeven dat er in 1958 in een Amsterdamse zaal slechts een klein publiek was maar Kan (foto) wel op het podium werd vergezeld van een woud aan microfoons leidde tot de volgende uitspraak tijdens de conference: 'Maar ik ben er heus niet zenuwachtig door, hoor! Nee, ik ben echt niet zenuwachtig. Wat fout is knippen ze er straks toch lekker uit! Er kan mij niets gebeuren!'

In de kranten kwamen soms de berichtjes tevoorschijn hoe men in Amerika het toen voor een deel rijke leven beleefde. Op een ander moment zag je deze vorm van beleven terug in de nieuwste films die vanuit Hollywood naar ons toekwamen. Verbaasd was ik als ik zag dat de Amerikaanse jeugd, gezeten in papa's dure Buick, andermaal een avond met milkshakes en blonde meiden vulde in de drive-in bioscoop. In december 1958 werd bekend dat zelfs tijdens de meer koudere avonden de gezelligheid en knusse vreugde in de openlucht nog prettig was. Een centraal verwarmingssysteem zou namelijk via ondergrondse leidingen lucht in de auto's gaan blazen ter verwarming. En het mooie eraan was dat de berichtgever al aan de daarop volgende zomer dacht, door te stellen dat tijdens heftige warmte koude lucht door dezelfde verwarmingsbuizen kon worden verspreid ter afkoeling van de auto's in de drive in bioscoop.

In de bioscoop in Engeland was Brigitte Bardot (foto) in 1958 de absolute ster. Ze werd totaal geadoreerd. Lang niet iedereen was te spreken over haar fulmi-neren en haar te geringe speeltalent, maar een enquête had uitgewezen dat de populairste continentale films, dus die op de vaste kust van West Europa waren gedraaid, juist die waren waarin de Franse Bardot optrad. En direct na de bekendmaking van de resultaten van deze enquête kwam het bericht dat Christian-Jacque, een zakelijk Frans kenner van vrouwelijk schoon, besloten had Brigitte Bardot te vragen voor de vrouwelijke hoofdrol in de film 'Babette Fait la Guerre', die zich voornamelijk afspeelde in het Londen van de Tweede Wereldoorlog. De film werd andermaal een kassucces in 1959.

Maar er waren in 1958 ook mensen die weigerden op te treden voor de camera's. We nemen je mee naar allereerst een vergelijking tussen twee toen bekende artiesten, Elvis Presley en Pat Boone. Pat hield bijvoorbeeld niet van de zogenaamde 'hoelahoepbewegingen' van Elvis omdat hij liever een goed voorbeeld voor de jeugd wilde zijn. Wel waren er overeenkomsten te vinden bij de twee jongelingen. Beiden dronken niet en rookten niet. Beiden waren lid van een kerkelijke Christelijke sekte. Elvis Presley destijds van The Church

of the Assembly of God en Pat Boone was volgeling van de Church of Christ. De laatste was zelfs zo deugdelijk dat dit hem twee televisieoptredens kostte evenals een filmrol. Hij weigerde namelijk in twee televisieseries op te treden, die mede werden gesponsord door respectievelijk een sigarettenfabrikant en door een bierfabrikant. Er zou een gastrol in de film 'April Love' voor Boone zijn weggelegd ware het niet dat hij had geweigerd de actrice Shirley Jones te kussen. Maar verder had hij niets te klagen, hij kuste volop bij zijn eigen Shirley en had vier kinderen bij haar. Bovendien tekende hij in 1958 een nieuw contract bij de filmmaatschappij 20th Century Fox, dat hem voor zeven jaar liefst 14.280.000 dollars ging opleveren.

In Bardots geboorteland Frankrijk ging het trouwens minder goed in dat jaar. Werden er in 1947 nog 423.700.000 bioscoopkaartjes verkocht, in 1958 waren dat er slechts 374.000.000. Juist, liefst 50 miljoen minder. Men dacht dat dit vooral te wijten was aan de komst van de televisie, maar ook aan de slechte scenario's of de slechte verfilming van goede scenario's.

In Londen was er in Bushouse, het onderkomen van de Britse staatsomroep, in december 1958, een cocktailparty waarbij de centrale rol was weggelegd voor Ian Jacob, de directeur televisie van de BBC. Hij was voor een jaar herkozen als president van de UER, vrij vertaald de Europese Radio Unie. Tijdens deze gelegenheid vertelde Ian Jacob dat spoedig het aantal van 12 landen, dat binnen de Eurovisie actief was, zou worden uitgebreid. Daardoor zou er meer gestreefd kunnen worden tot efficiënter werken en het uitwisselen van ervaringen en programmaonderdelen.

Heel populair op de televisie in Nederland was het KRO-programma 'Toer ja, toer nee' dat in de productie van Jos van der Valk werd uitgezonden. Een seizoen lang werd het programma vanuit de Singer Concertzaal in Laren de Nederlandse huiskamers (tenminste bij die gezinnen waar al een kijkkastje aanwezig was) ingestuurd. Een belangrijke rol in het programma was weggelegd voor de toen nog jonge Jan Blaaser(foto). Jos van der Valk was op het einde van de serie aan de ene kant opgelucht dat hij het even rustig aan kon doen. Wel was hij teleurgesteld dat het weken lang rennen was en bij het einde in één keer volledig was afgelopen. Trouwens, Blaaser kon niet stilzitten want hij was al geboekt voor een tweetal televisietoneelspelen, die in februari 1959 waren gepland en dus kon hij volop aan het repeteren. Blaaser was afkomstig uit een theatergeslacht. Zijn grootvader was theaterdirecteur en hij was een neef van de acteurs Riny Blaaser en Beppie Nooij jr. Blaaser begon als artiest in het schnabbelcircuit op feesten en partijen en in cabarets. In 1938 begon hij met toneelspelen bij het gezelschap van zijn oom Jan Nooij. Daarna werkte hij onder meer in het theatercafé Saint Germain de Prés van Tom Manders als moppentapper. Hierdoor kreeg hij ook zijn eerste televisieoptreden. Op de radio trad hij op in het programma Tierelantijnen. In 1956 speelde hij mee in de toenmalige verfilming van Ciske de Rat.

Vanuit India kwam het bericht dat de minister van Voorlichting, Dr. B. Keshar, had bekendgemaakt in het Parlement, dat in het land van start zou worden gegaan met experimentele televisie-uitzendingen. Eerder in 1958 waren soortgelijke bekendmakingen ook al gedaan vanuit Rhodesië, Perzië en Irak. Dooharshan werd de latere naam van de staatstelevisie in India. Allereerst begon men met experimentele uitzendingen in de maand september 1959 in de hoofdstad Dehli. Men maakte gebruik van laagvermogen zenders en een verplaatsbare studio. Regelmatige uitzendingen zouden er pas in 1965 plaatsvinden. Pas in 1972 werden de televisie-uitzendingen uitgebreid naar andere delen van het immens grote land.

In Noorwegen was er een andere vorm van televisie te ontvangen in het jaar 1958. Want vanaf 2 november kon men om half 9, half 10 en om 12 uur Nederlandse tijd televisiebeelden ontvangen van geluidloze historische Russische films, evenals reportages gemaakt in het Noordpoolgebied. Soms liepen er wel vier of vijf beelden over elkaar. Tussen de films, die telkens een half uur duurden, kwamen er bovendien testbeelden. In de Nederlandse dagbladpers werd, na aankondiging van dit bericht, verwezen naar een opmerking die de Amerikaanse president Eisenhower had gemaakt bij de lancering van de eerste Atlas-satelliet. Hij had gesteld dat het niet lang meer zou duren dat er vanaf de in de ruimte zwevende zendstations ook televisieprogramma's zouden kunnen worden uitgezonden. Als het eenmaal zo ver zou zijn dan werd het volgens hem mogelijk een halfrond storingloos te bereiken. Decennia later worden we overspoeld met televisiebeelden die via satelliet worden verspreid. De in Noorwegen ontvangen beelden waren reflectiesignalen die door goede condities veel verder kwamen dan officieel de bedoeling was.

Dan maar weer even terug naar de eerder gemaakte opmerking dat ik persoonlijk, op de leeftijd van negen jaar, in 1958 mijn leef- en belevenisruimte begon te verbreden. Niet alleen op weg naar school werden nieuwe dingen ontdekt maar ook in de vrije speelse uren.

Werd voorheen het voetbalspel beleefd op een binnenpleintje bij private garageboxen in de Reigerstraat, in 1958 gingen we het liefst voetballen op het zogenaamde 'Driehoekje' (foto) aan de Antonius Deusinglaan in Groningen. Al jaren is het mooie grasveld voor 80% bebouwd met ondermeer de gebouwen van Tandheelkunde, Bewegingswetenschappen en de Vrouwenkliniek, respectievelijk van de Rijksuniversiteit Groningen en het Universitair Medisch Centrum Groningen. Voetballen was destijds het spel met de bruine lederen bal, een trots bezit in de familie. Het werd stevig onder de arm meegedragen op de tocht naar het 500 meter van huis gelegen grasveld. Iedere maand werd, met behulp van een katoenen doek en vaseline, de bal stevig ingevet zodat deze jarenlang kon worden gebruikt.

's Zondags was het ook tijd voor het bekijken van de voetbaluitslagen die door de sportredactie van het Nieuwsblad van het Noorden werden gekalkt op grote schoolborden, die stonden opgesteld achter de ramen van het toenmalige kantoorgebouw van de regionale krant, aan het Gedempte Zuiderdiep in Groningen. Met tientallen mensen tegelijk werden de resultaten bekeken en besproken. Een honderd meter verder stonden soms tientallen mensen een dag later 's ochtends vroeg in de rij om toch maar een kaartje te kunnen kopen voor de daarop volgende wedstrijd van hun favoriete GVAV bij Sigarenmagazijn Homan.

Een andere plek die aandacht trok lag vlak bij het eerder genoemde Driehoekje: Het ging om een enorm grote 'parkeerplaats' genaamd het Bodenterrein (foto). Deze was gelegen op een terrein tussen het Oosterhamrikkanaal en de Antonius Deusinglaan, direct ten oosten van het centrum van de stad Groningen. Rond 1950 was dit terrein in gebruik genomen als Bodenterrein. In de jaren dat de wegen in Groningen en Drenthe nog modderpaden en slecht aangelegde wegen waren, werd het vervoer van goederen voornamelijk per snik via kanalen en diepen verzorgd of vervoerde men met het gebruik van de zogenaamde trekkarren en paardentractie. Voor de Tweede Wereldoorlog werden steeds meer bestelauto's ingezet voor het aanvoeren en vervoeren van goederen naar en vanuit de stad Groningen. Met een groot achterland in de drie noordelijke provincies was er altijd veel te vervoeren. Nadat de oorlog voorbij was werden de trekschuiten weer ingevoerd en in de jaren vijftig van de vorige eeuw vertoonde de economie een langzaam herstel, waarvan ook de boderijders gingen profiteren. Inmiddels was het gememoreerde Bodenterrein aan de oostkant van de stad Groningen ingericht en had iedere boderijder of onderneming een eigen vaste standplaats, die werd gehuurd. In 1950 waren liefst 300 standplaatsen aan verschillende ondernemingen verhuurd.

Als jonge knaap verbaasde je jezelf in 1958 enorm over de grote vrachtauto's die in enorme hoeveelheden op het terrein, dat vier ingangen had, stonden opgesteld. Tevens was de enorme bedrijvigheid die er op de dinsdagen (de bodedagen) heerste, er een om nooit meer te vergeten. Goederen in allerlei vormen werden aangevoerd en doorgevoerd naar diverse bestemmingen.

Er waren talloze beurtvaarders ofwel boderijders. De beurtvaarders meerden af aan de Oosterhamrikkade aan westelijke zijde van de oude Kapteijnbrug. De boderijders hadden hun namen en vaak ook hun routes uitgebreid op de vrachtauto's aangebracht. Duidelijk werd dat men voornamelijk bestemmingen had die gericht waren op de drie noordelijke provincies. Maar er waren ook bodediensten bij die heel verre bestemmingen hadden. Alle vormen van het vervoeren van goederen dienden officieel te worden begeleid van een speciaal vervoersdocument. Als je stiekem het terrein opliep om te kunnen genieten van het automierennest dan werd je af en toe wakker geschud door een alarmerende stem die andermaal een boderijder opriep naar het kantoor van beheerder Brandsma te komen. Dit uiteraard via luidsprekers, die op het terrein stonden opgesteld. Het betekende au-

tomatisch dat voor de geroepen persoon meer handel was te vervoeren.

Enkele namen die me bij zijn gebleven van ondernemingen zijn Resnova, die zich richtte op vervoer van en naar de Zaanstreek, NZE – wat stond voor Noord-Zuid Express en transport regelde met Brabant. Maar er waren bijvoorbeeld ook verhuisbedrijven die een graantje vracht meepikten, zoals de firma Moorlag uit Middelstum en Kemkers uit Eelde en de firma Homan uit Leek. Meest opmerkelijke in de rij is de firma 'Tot Uw dienst' van L. Venhuizen. Hij reed in een volkswagenbus en zou later worden opgevolgd door zijn zoon, die het bedrijf liet uitgroeien tot een van de grootste verhuisbedrijven van Noord Nederland. Tot in de jaren zeventig van de vorige eeuw is het Bodenterrein in gebruik gebleven en nadien werden alle activiteiten verlegd naar een vervoerscentrum op een industrieterrein ten oosten van de stad Groningen.

Het Bodenterrein werd ook commercieel uitgebuit middels het verhuren van vierkante meters aan bijvoorbeeld circusondernemingen maar ook aan bepaalde gebedsgenezers, die hun eigen circuscapriolen wensten te verkondigen. In 1958 was er nogal wat oproer te bemerken in ons land door het optreden van een van de vele Amerikaanse radiodominees, die zich ook wel opwekkingsprediker of gebedsgenezer noemden. Van 3 tot 7 september van het door mij belichte jaar verbleef de Amerikaan Osborn in Groningen en probeerde via 'Voor alle mensen van alle richtingen vrije toegang' en 'Breng zieken mee, geloof in God' zijn boodschap te verkondigen. Maar lang niet iedereen was het eens met de komst van deze man. Mijn vader ergerde zich enorm aan het feit dat het schreeuwerige geluid van deze persoon ongemoeid onze rust kon veranderen en dat liefst vijf dagen lang. De ramen geopend leverde het nodige lawaai op in ons huis aan de Korreweg, 500 meter verwijderd van de huurplek van Osborne.

In Groningen vormden de hervormden, gereformeerden, christelijk-gereformeerden, lutheranen, doopsgezinden en remonstranten een gemeenschappelijk front tegen Osborn. Zo was er ondermeer in de Nieuwe Drentsche Courant een open brief waarin elf predikanten een indringende waarschuwing gaven aan hun volgelingen om zich niet met Osborns acties in te laten. "Ze brengen veelszins roes en opwinding, als deze uitgewerkt zijn volgt de leegte." Veel beter kon men zijn heil zoeken bij 'de rustige, en misschien weinig in het oog vallende, maar toch zo werkzame arbeid van het evangelie'. Hiermee doelden ze natuurlijk op hun eigen boodschap, bang als men was voor een deels lege kerk de eigen boodschap te moeten verkopen.

Op internet was het volgende te vinden over Osborn zijn activiteiten, waarbij als bron het Nederlands Dagblad werd genoemd. Tommy Lee Osborn (1925), een boerenzoon uit Oklahoma (Verenigde Staten), was een evangelist met een lange staat van dienst en een enorme reputatie. Op vijftienjarige leeftijd verliet hij zijn ouders en zijn twaalf broers en zussen om een evangelist te vergezellen op diens reizen. Vervolgens werd hij zendeling in India en sinds 1947 reisde hij door Afrika, Azië en Zuid-Amerika om het evangelie te verkondigen. In 1954 verbleef hij twee maanden in Jakarta; elke dag kwamen er twintigduizend mensen naar hem luisteren. Tijdens zijn optreden gebeurden wonderlijke genezingen. Blinden werden ziende, lammen gingen lopen.

Het Bodenterrein

Hij was uitgenodigd naar Nederland te komen door een interkerkelijk werkcomité met een hervormde voorzitter, ds. P.C. van Leeuwen, en een gereformeerde penningmeester, notaris H.J. Zweers. Veertigduizend mensen reisden op 22 augustus naar het Malieveld in Den Haag, waar ze Osborn hoorden bidden voor de mensen die aan één oor doof waren. Na afloop riep hij de doven die nu hoorden, naar het podium. Veertig mensen kwamen naar voren. Zo ging het 'avond aan avond', tot heil van honderden die zich bekeerden en tientallen die genezen werden. Trombose, tumoren, hartziekten en rugkwalen bleken na Osborns gebed ineens verdwenen. De theoloog en arts dr. F.A. Nolle, geneesheer-directeur van het Diaconessenhuis in Leiden, ging tweemaal naar het Malieveld en drong zich naar het podium om te zien wat daar gebeurde. Als 'mens en medicus' kon hij nauwelijks woorden vinden voor wat hij zag. "Een jongetje van ongeveer acht jaar, met waarschijnlijk een ernstige resttoestand van een kinderverlamming, wordt gedwongen als een gedresseerd beest op en neer te lopen, krijgt de raad er 'Halleluja' bij te roepen en moet ontdaan van zijn prothese

(beugel), gesteund door welwillende helpers, een demonstratie geven van zijn 'genezing'."

Nolle kon 'helaas' niets anders doen dan het kind over zijn haar strijken. Hij zag hoe mevrouw Osborn de genezen mensen selecteerde voor een getuigenis. Een eczeempatiënt met de handpalmen vol zalf en het verband los in de handen werd de deur gewezen. Een epilepticus en een nierpatiënt werden op hun woord geloofd en mochten getuigen. "Vreselijk", vond Nolle: "het bewijs van de wonderen op het Malieveld steunt dus op wat de opgezweepte patiënt op het Malieveld zelf zegt en op de selectie van een volslagen medische leek: mevrouw Osborn."

Bij de ingang van het Bodenterrein in Groningen deelden gereformeerden pamfletten uit met waarschuwingen tegen Osborn. Ze gingen in discussie met aanhangers van Osborn; er ontstonden twistgesprekken die tot ordeverstoringen leidden. Op zondagmiddag verscheen de Groninger politie om de geluidsinstallatie uit te schakelen. Het gebeurde op verzoek van gereformeerden die in een nabijgelegen kerk een kerkdienst hielden.

U kunt begrijpen als lezer van deze serie Muziek-, Media- en andere Herinneringen dat het bezoek van Osborn aan Groningen veel mensen aan het denken heeft gezet betreffende eventuele geloofswaanzin. We waren nog niet verlost van Osborn of een Nederlandse geloofsboodschapper volgde zijn pad naar het Bodenterrein in Groningen. De alom in ons land bekende, dan wel beruchte, Lou de Palingboer, wist de weg naar het hoge noorden te vinden.

Het centrum van Groningen was na de Tweede Wereldoorlog deels een grote krater. Praktisch de gehele noordwand van de Grote Markt was tijdens de uitein-

delijke gevechten tussen de Duitse en Canadese troepen verwoest. Jarenlang duurde het voordat het tot totale wederopbouw kwam. Ik herinner me heel goed dat een deel van het voor de Groningers zo belangrijke middelpunt van hun 'Stad', werd opgebouwd. Rechts op het einde van de Oude Ebingestraat, richting de Grote Markt, werd in het midden van de jaren vijftig een enorme bouwput waargenomen, die ook aan de noordkant van de Grote Markt zichtbaar werd, tenminste als een deur van de bouwschutting even open stond. Daar was men bezig aan de voorbereidingen voor het bouwen van de eerste fase van een grootwinkel warenhuis dat, na de opening, op 17 september 1958, de geschiedenis in zou gaan als het 42ste filiaal van Vroom en Dreesmann (foto). Anno 2008 komen er jaarlijks liefst 5 miljoen bezoekers.

Op zich natuurlijk zeer vreemd dat destijds Groningen zo laat aan de beurt was voor de opening van een filiaal van V&D, maar daar was een duidelijke reden voor. Een broer van Willem Vroom, van herkomst afkomstig uit Groningen, had namelijk zijn eigen winkel in de binnenstad. Naast Casper was er ook neef Bernard, die in de manufacturen en vloerbedekking zijn handel aan de man probeerde te brengen. Uit familiebescherming duurde het dus tot 70 jaar na de oprichting van Vroom en Dreesmann dat er een filiaal in de Martinistad Groningen werd geopend. Jaren later werd er in de Rode Weeshuisstraat, een zijstraat van de Oude Ebbingestraat, een tweede pand aangekocht, dat voorheen in gebruik was door drukkerij Hoitsema. Hierin werd eerst de dochteronderneming VenDet gehuisvest, terwijl in latere jaren alles onder een koepel werd vernoemd. In Aduard, een 10-tal kilometers verwijderd van de binnenstad van Groningen, verrees voor die tijd een modern magazijnencomplex, van waaruit het filiaal in de Martinistad en andere noordelijke plaatsen konden worden bevoorraad.

1958 was ook het jaar dat we op school niet langer meer het blad voor het kind 'Okki' lazen. We waren op een leeftijd gekomen dat we, als katholieke jeugd, gevoed moesten worden met leerzame lectuur met vervolgverhalen, wetenswaardigheden en enkele geloofgerichte zaken. Wie herinnert zich nog de naam van het blad voor de katholieke jeugd: 'Taptoe'?

'Taptoe' is een tijdschrift voor kinderen van 8 tot 12 jaar, dat nog steeds bestaat (evenals Okki). Het wordt uitgegeven door Malmberg, nadat het eerst door

Spaarnestad op de markt werd gezet. Taptoe verschijnt sinds 1953. Het tijdschrift wordt veel door scholen gedistribueerd, en heeft tot doel om kinderen iets bij te brengen. Hierbij wordt gebruikgemaakt van verhalen en strips, meestal kleurig vormgegeven en gericht op kinderen. Van oorsprong was Taptoe een katholiek blad, gericht op de catechisatie. Het blad was de opvolger van 'Roomse jeugd', dat vanaf 1946 was verschenen en dat zelf een voortzetting was van 'Het weekblaadje voor de 'roomsche jeugd', dat verscheen van 1916 tot 1941.

Het waren toch al de tijdschriften en kranten waaruit je de informatie en dus ook de reclame diende te halen. Folders waren er nog niet via huis-aan-huisbezorging. Radioreclame zou, hoewel eerst in mondjesmaat, pas in 1960 via Radio Veronica worden ingevoerd. Een van de meest op de jeugd gerichte reclames was wel die voor de producten, gemaakt uit fruit, die vanuit de Betuwe over ons land werden verspreid. Daarbij werd heel handig gebruik gemaakt van een in 1935 gecreëerd mannetje dat de naam 'Flipje van de Betuwe' meekreeg. Vorig jaar heb ik mijn laatste exemplaar van mijn eigen 'Flipje' weggegeven aan een zoontje van een goede vriendin. Naast de weloverbekende, zeer lekkere jams, had men ook andere producten waaronder uitstekende compotes. Maar voor ons destijds als kind hadden de stripboekjes ook de nodige aantrekkingskracht. Flipje werd destijds bedacht binnen een reclamebureau, Van Alfen. De boekjes werden voor het eerst als stripverhaal uitgegeven in 1936 en op een rijmende manier werden de verhaaltjes verteld om zo veel mogelijk bij het voorlezen de aandacht te blijven houden bij de tekst. In totaal zouden er 48 stripverhalen in boekvorm van de mascotte 'Flipje' verschijnen. Niet voor niets dat op een van de pleinen in Tiel 'Flipje' een standbeeld heeft gekregen. Ook is 'Flipje' nog in levende lijve te zien op het jaarlijkse fruitcorso in Tiel, maar ook bijvoorbeeld op de jaarlijkse vakantiebeurs en de 50-plus beurs, dit om sentiment op te roepen en ouderen voor uitstapjes naar de Betuwe te trekken.

Met de geur van 'Flipjes producten' in gedachten eindig ik deze aflevering van 'Muziek-, Media- en andere Herinneringen' en kan u vertellen dat we zeker terugkeren naar het jaar 1958. Hebt u suggesties of eigen herinneringen laat ze tot me komen via Hans.Knot@gmail.com

HANS KNOT

Bronnen:
Archief Hans Knot; ING Instituut Nederlandse geschiedenis; Space Age België; Vizier jaargang 1958; Wikipedia internet; Winkler Prins Jaarboek 1959
Foto's:
Spage Age; Freewave Media Magazine; Collectie Hans Knot; Internet

In deze serie vol herinneringen duikt Rob Olthof in zijn belevenissen in de afgelopen decennia als het gaat om de eigen, de muziek en de radiobeleving. Op geen enkele wijze heeft Rob Olthof ernaar gestreefd de herinneringen in chronologische volgorde te schrijven maar gekozen voor het neerzetten van plotselinge flashbacks, om de reis dwars door zijn eeuwige jeugd aan u, de lezer, te kunnen voorleggen.

In het voorjaar van 1970 ben ik met oom Herman, een kennis van me van de Nederlandse Reisvereniging, destijds tevens particulier chauffeur van me, naar Scheveningen geweest. In die tijd dacht ik erover om boottochten te gaan organiseren naar de zendschepen van Radio Veronica en RNI. Het werd echter later. Wat de reden was weet ik niet meer, maar pas in 1971 begon ik met de boottochten. Inmiddels verkocht ik wel foto's van de Carolineschepen, die gelegen waren in de haven van Amsterdam en begon aldus adressen te verzamelen van zeezenderfans. In 1972 las ik in de Telegraaf dat Gerard van Dam de Mi Amigo had gekocht voor fl. 20.000,—. Ik nam toen meteen contact met hem op, want van dat verhaal van een piratenmuseum – dat ingericht zou worden op de MV Mi Amigo, geloofde ik helemaal niets. We maakten een afspraak bij hem thuis in Den Haag aan de Roggekamp, een straat gelegen vlakbij het spoor. Gerard liet me vervolgens in de kelder een aantal zenders zien. Recentelijk hoorde ik nog van Bob Noakes dat hij een en ander in elkaar had gesleuteld voor Gerard van Dam.

Gerard nodigde me vervolgens uit om naar Zaandam te komen, waar de Mi Amigo ondertussen aan het Zwarte Pad lag afgemeerd. Peter Chicago, die ook betrokken was bij het project, heb ik daar niet gezien. Wel de zenders, en die zagen eruit als een slecht gebit. Op 1 september – het nieuws haalde de voorpagina van de Telegraaf - ging de Mi Amigo naar buiten en naar internationale wateren. Pas op 30 september begon men te testen op 259 meter met een looptape met muziek van Ray Conniff and his Singers. Het was die gedenkwaardige dag van de golflengtewisseling van Radio Veronica en de zeer opzienbarende 'kaping' van de 192 meter

door RNI 2. Een onvergetelijke dag was dat.

Eind 1972 was ik samen met Herman in IJmuiden aan het kijken naar het binnenvaren van de Mi Amigo. Zoals u weet was er wat onenigheid aan boord tussen de Nederlanders en de Engelsen, waar ook een Nederlands fregat van de Marine maar een oogje in het zeil hield. Enfin, Herman en ik staan daar te kijken, ik neem wat foto's en zie dat er nog een knaap staat te fotograferen en dat was de allereerste klant van mij: Piet Treffers uit Beverwijk. Piet Treffers werd de tweede voorzitter van SMC, de eerste was mijn neef Jan Julsing uit Leiden. Op 1 augustus 1981 heb ik Piet Treffers naar SMC gehaald. De reden was dat neef Julsing helaas niet de capaciteiten had om deel uit te maken van het bestuur van een stichting. Piet Treffers kwam op het briljante idee om de SMC Audio Magazines te maken. Uiteindelijk zijn dat er 75 geworden. Dat ging als volgt: zijn taperecorders draaiden dag en nacht en na een paar dagen ging hij monteren. De muziek werd eruit geknipt en interessante gebeurtenissen werden bewaard. SMC adverteerde met die audio magazines. Werd er een besteld dan ging er een telefoontje naar Beverwijk en Piet deed, na duplicatie de cassette op de bus. Het zal rond 1992 geweest zijn dat Piet het voor gezien hield. Ik kreeg een briefje van hem dat hij nóg een Radiodag in Utrecht niet zinvol vond. Hij trok zich terug. Daar had ik geen last van, want ik reed die dag met Felix Mensingh mee, ondertussen een goede (zaken-)vriend geworden. Boven werd er een Paranormaal Beurs gegeven en beneden de Radiodag.

Ik ben door mijn ouders vrij beschermd opgevoed en zoals ik al meldde heb ik nooit meegedaan aan demonstraties en andere, in mijn ogen, flauwekul. Het was niet omdat ik niet demonstreren mocht. Maar al die onzin van 'ban de bom' en andere acties, daar voelde ik helemaal niets voor. Een uitzondering maakte ik echter voor de grote demonstratie voor het behoud van de zeezenders in Den Haag die ik mentaal wel steunde. Immers was onze democratie op sommige punten gewoon volksverlakkerij. Denk maar aan de anti-REM wet, die in 1964 door de Tweede Kamer werd geloodst! Onzin vind ik ook de toenmalige gangbare mening dat je als je jong bent, links moet zijn en dan langzamerhand naar rechts zou moeten opschuiven. Ik was en ben altijd liberaal gebleven.

Fysiek kon ik er niet bij zijn in Den Haag, want ik zat net een blauwe maandag bij de ABN bank, afdeling reclame. Mijn chef hing in die tijd tegen overspannenheid aan en hij kreeg ook weinig steun van zijn superieuren. ABN plaatste advertenties in een hoop kranten in Nederland en die advertenties moesten vergeleken worden met de facturen, die vervolgens voor de gemaakte advertenties verschenen. Op een dag had ik een dergelijke factuur in handen en ik zag dat ABN geen zogenaamd millimetercontract met de krant had aangegaan. Je kunt je voorstellen dat een advertentie zonder contract duurder is dan een advertentie waarbij je een contract per jaar afsluit. Ik maakte dan ook, in mijn opinie, een voorzichtige opmerking. Mijn chef werd vervolgens compleet hysterisch en vroeg zich af waar ik me mee bemoeide. Enfin, ik heb er mijn proeftijd uitgezeten en was daarna weg. Wel hield ik vervolgens nog gedurende een aantal jaren contact met twee van mijn collega's. Yvonne en een man van mijn leeftijd. Ik heb van haar destijds nog wat foto's gemaakt in het Vondelpark met een t-shirtje van een of andere zeezender erop. Hans zal de foto wel ergens hebben in zijn archief.

Na mijn werkperiode bij de ABN kwam ik in dienst van Phonogram. Ik zat daar tegenover een chef, die de hele dag aan het kreunen was. De man had een gebit in zijn mond, zo rot als een mispel, maar hij durfde niet naar de tandarts. Soms was hij er zo beroerd aan toe, dat hij niet eens de telefoon opnam. Ik heb daar bij Phonogram ook in de keuken mogen kijken van de hitlijsten. Stel je hebt een single die niet zo lekker loopt qua verkoop. Je maakt dan een deal met een groothandel en zet dat op papier – in consignatie - verkoop je 10 000 stuks. De single komt vervolgens op de top 40 lijst te staan. Vervolgens komt er vraag van de platenboeren, want de plaat staat in de lijst. Dan start dus onmiddellijk de echte vraag naar de plaat.

De liefde voor de grammofoonplaten heb ik geërfd van mijn vader. Die 'sneed' vroeger zijn eigen platen. Dat deed hij met schallak op 78 toeren in die tijd. Na zijn overlijden in 1997 zijn er platen van het bezoek van Koningin Wihelmina aan Amsterdam en diverse sketches van Snip en Snap naar het Omroepmuseum verhuisd. Enige honderden boeken en grammofoonplaten gingen met hetzelfde busje mee naar de archieven in Hilversum. Tijdens de Phonogramtijd kon ik ongebreideld LP's kopen en dat heb ik dan ook gedaan. Senior deed ik daar echt ook een groot plezier mee. Later werd het kantoor van Phonogram, gevestigd aan de Drentestraat in Amsterdam opgeheven. Alles verhuisde vervolgens naar Baarn, alleen de debiteurenincasso verhuisde naar Polydor in Rijswijk. Ik heb de verhuizing niet afgewacht en ben toen weer terug gegaan naar mijn oude baas, de uitgeverij Diligentia aan de Roemer Visscherstraat te Amsterdam, nabij het Leidseplein. Dat was echt heerlijk, want 's zomers ging ik dan met collega's wandelen in het Vondelpark.

Een recente herinnering gaat over een boek. Auke Kok mailde me met de mededeling dat er een herziene uitgave gaat komen van zijn boek met een nieuwe kaft als omslag. Ik maak vervolgens hier melding van in de nieuwsgroep zeezenders en weet zeker dat bijna ieder-

een over mij heen zal vallen want in hun ogen spam ik. Nu moet je dat 'bijna iedereen' niet letterlijk nemen want de kopers van het boek zijn juist degenen die niet in de nieuwsgroep reageren maar uitsluitend lezen. Daarna kopen ze het boek en daar moet ik het van hebben. Wat denk je hoeveel personen er over me heen vielen? Ruim zestig reacties van die mongolen, pardon… fans. Vaak mensen die uit pure zuinigheid nooit wat kopen, lopen te hoop tegen dat boek. Het blijft, in mijn ogen, een achterlijk gedoe dat ze telkens zo reageren.

Natuurlijk begrijp ik wel waarom ze met een herziene druk willen komen. De uitgever plaatst nu op de kaft een foto van de Norderney omdat op de vorige uitgave een foto stond van de Borkum Riff en je altijd oenen hebt die dat schip niet kennen. Heeft men dat wel overwogen in de nieuwsgroep dat dat een reden kan zijn? Welnee, ze zeuren en jammeren gewoon verder. Iemand meent dat ik teveel spam en te weinig te melden heb. Op een gegeven moment werd er gememoreerd dat de Norderney exact op 18 april 1973 weer door Smit Tack van het strand van Scheveningen werd gehaald en naar volle zee gesleept werd. Hans Knot vond die datum erg toevallig, zo heeft hij vele malen tijdens verschillende gelegenheden laten horen en ook neergeschreven in één van zijn boeken. (Ik heb ook deze menig en heb redenen om dat aan te nemen. Ik had daar een keer Bull Verweij gevraagd hoe het zat met het weer vlottrekken op de ochtend van de demonstratie en als antwoord grijnsde Bull met de woorden: "Symbolisch hé?").

Nu we het toch over slepen hebben, maar even terug naar 1968. Ik heb recentelijk ook weer eens het vreemde gebeuren rond het binnenslepen van de Fredericia en Mi Amigo aangehaald van zondag 3 maart 1968. Ik dacht tijdens het schrijven dat daar een stortvloed van reacties op zou komen. Nee, dat onderwerp is voor velen toch te hoog gegrepen. Er was echter een clever persoon bij en die verbaasde zich ook al dat het Caroline management, of wat daarvoor moest doorgaan, niet meteen beide schepen hier voor de kust parkeerde. Hadden ze dat gedaan dan scheelde het immers in bevoorradingskosten. De Engelsen beschouwen de Hollanders vaak toch als hottentotten dus dat kwam in hun hoofden niet op. Met het rampzalig gevolg voor Radio Caroline (synoniem aan Ronan) dat de rekeningen, die niet betaald werden, opliepen en het Wijsmuller te gek werd. Vervolgens maakten de Wijsmullers de rampzalige fout om beide schepen de haven van Amsterdam binnen te slepen. De handelswaarde van beide schepen was misschien een miljoen gulden, zodra ze in de haven van Amsterdam waren gesleept waren ze hooguit de oud-ijzerprijs waard. Twee jaar geleden, tijdens een verjaardagsfeestje van mijn neef, hoorde ik van een vriend van hem, die bij de Wijsmullers werkte in die tijd, dat de gebroeders Wijsmuller altijd ruzie met elkaar hadden, dus elkaar zaten tegen te werken.

Als je het over Rob Olthof hebt kun je niet om het onderwerp handigheid heen. Tja, mijn vader timmerde, schilderde, soldeerde en ik keek toe. Foutje misschien om zijn handigheid niet op mij over te brengen hoewel ik eerlijkheidshalve wel moet zeggen dat ik nooit aanleiding en interesse heb getoond in timmeren en solderen. Ik kan me nog wel herinneren dat hij destijds bij Aurora in de Vijzelstraat een bouwpakketje kocht van de allereerste Robijnversterker. Avonden lang heeft hij vervolgens zitten solderen en prutsen. Een monouitvoering was dat destijds. En jawel hoor, het ding was klaar en ik kreeg de versterker van hem. Dolblij was ik. Helaas ging die blijheid snel over want na een dag of wat kwam er spontaan een dikke witte rookpluim uit de versterker. Binnen het apparaat was alles doorgebrand. Pa Olthof ging terug naar de winkel van Aurora en zowaar kreeg hij een compleet gemonteerde set terug. En ik kan je melden dat die versterker jarenlang tot volle tevredenheid heeft gewerkt.

Enige jaren geleden besloten Michael Bakker, Ad Bouman, Tineke de Nooy en anderen om tijdelijk een middengolfzender te huren en gedurende een week op de 1224 kHz Veronica te laten herleven. Na het overwinnen van een groot aantal problemen werd bekendgemaakt in de pers dat het tijdelijke radiostation in de ether zou komen en op de avond voor de start werd er op de televisie ook aandacht besteed aan het gegeven dat de volgende dag Veronica tijdelijk weer terug zou komen op de middengolf. Ik had bij hen een aantal reclamespots geboekt en het uitzenden van deze spots bleek meteen zeer succesvol. Ik adverteerde met de dubbel-CD 'Het grote Bull Verweij interview' gemaakt door Jelle Boonstra en Hans Knot en geproduceerd door Jelle Boonstra. In een week tijd verkocht ik dozen vol van deze CD en het aantal telefoontjes thuis was ontelbaar. Zo veel zelfs dat ik op een bepaald moment besloot van kantoor maar een aantal dagen vrij te nemen om aan de telefoon te zitten.

In eerste instantie werd in de pauze van mijn werk het tijd voor SMC-actie en bracht ik Albert Heijn tassen vol met pakjes naar het postkantoor. Tot midden in de nacht werd er gebeld. Ruim een week nadat de uitzendingen beëindigd waren, werd ik gebeld door een zeer emotionele dame. Zij vertelde me dat haar broer in het ziekenhuis lag en medisch was opgegeven. Hij had van 's morgens vroeg tot 's avonds laat geluisterd naar het tijdelijke radiostation en hij vergat op die manier de pijn. Zij vertelde me dat, nadat de uitzendingen van Veronica 1224 gestopt waren, hij een half uur later was overleden. "Wilt u, meneer Olthof, al die programmamakers bedanken namens mij. Ik kan het momenteel niet aan". Uiteraard heb ik haar verhaal verteld aan Michael Bakker. Ik had een brok in de keel, want zoiets had ik ook nog nooit gehoord in al die jaren. Ik heb haar heel veel sterkte gewenst.

Een tijd later vernam ik van Michael Bakker dat men het voornemen had het kabelstation Radio Gooiland in naam te veranderen en wel in 'Okay FM'. Dit gaf de mogelijkheid te expanderen buiten het Gooise en in Amsterdam op de kabel leek een uitstekend idee. Ik reisde opnieuw naar Hilversum af waar de studio was gevestigd. Ik ging erheen om over toekomstige reclamespots en meer zakelijke dingen te praten. Niet veel later breidde het aantal plaatsen, waar Okay FM te ontvangen was, zich steeds verder uit. Uiteindelijk besloot men om de naam nog een keer te wijzigen. Dit werd Radio 192 en op een zeer hete vrijdagmiddag kreeg men tevens de mogelijkheid uit te zenden op de 1332 kHz in de middengolf.

Ik had voor die dag een uurtje eerder vrijgenomen en treinde naar Hilversum met de camera om het een en ander op te nemen. In een feesttent was 'tout' het Hilversumse matras aanwezig, waaronder Barry den Hartog, vroeger acquisiteur voor Radio Monique en thans al jarenlang voor ondermeer Sky Radio. Verder natuurlijk Ad Bouman, Michael Bakker, Bull Verweij en Tineke de Nooy. Die zouden de 'aftrap' doen voor Radio 192, live vanuit de feesttent. Ik herinner me dat dit stevig in het honderd liep, want Ad Bouman had bepaalde dingen, zoals wel vaker het geval is, niet goed geregeld. Maar gezellig werd het uiteraard wel. Ik nam een half jaar reclamecontract bij Radio 192 en bleef adverteren met de dubbel CD 'Het Grote Bull Verweij interview', na een half jaar reclamespots had ik ongeveer twee grote dozen met cd's verkocht. Maar ja, wie niet waagt, die niet wint nietwaar?

Velen van u zullen zich ongetwijfeld 'Hotel Die Raeckse' (foto) in Haarlem herinneren. In de jaren '70 en '80 werden daar o.a. platenbeurzen georganiseerd en later ook de Radiodagen van SMC en Freewave. Toen ik succes begon te krijgen in het organiseren van Paranormaal Beurzen ben ik ook zaken gaan doen in Die Raeckse. De zoon van mijn compagnon, Michiel Mensingh, had in die tijd een zeer succesvolle CD uitgebracht en in het Haarlems huis-aan-huis blad 'De Haarlemmer' werd daar op de voorpagina aandacht aan besteed. Dat resulteerde in een enorme toeloop van mensen op een bewuste zondag, toen we weer een beurs hadden in de zaal. Wij hadden in die tijd een zeer beroemde hypnotherapeut in ons gezelschap en op die zondag kwam hij binnen met zijn vrouw en een roodharige dame. De beurs was nauwelijks begonnen of de roodharige dame begon alle tafeltjes af te lopen en legde overal folders neer. Tenslotte kwam ze bij ons en vertelde enthousiast dat ze een tijdschrift op het gebied van new age wilde gaan beginnen en alvast adverteerders zocht. Ik was enigszins verrast door haar aanpak en uitstraling. Zij noteerde mijn telefoonnummer en zei dat ze binnenkort contact met me zou opnemen.

Enkele weken later belde ze op en vroeg me of ik naar haar toe wilde komen in Hilversum. We spraken bij haar thuis af. Ze vroeg me of ik haar boek wilde uitgeven. Wat was het geval? Ze was ontvoerd door buitenaardse wezens. Het manuscript mocht ik niet inzien, maar dat zou ze op korte termijn bij Felix Offset (mijn zakenpartner) afgeven. U begrijpt het al: het boek is er nooit gekomen. Weken later hoorden wij van de hypnotherapeut dat hij Anja niet meer wilde zien, want 'dat kind is zo gek als een deur'. Tot zover Anja.

Een jaar later zitten wij (Hans Knot en een paar andere mensen) met Bull Verweij in een restaurant te eten en aan tafel vertelde Bull me dat hij 'een hondsbrutaal meisje' aan de deur had gehad die zijn dubbel-cd had geleend voor uitzending op een lokaal radiostation. En wie was dat brutale meisje? Inderdaad, Anja X. Een jaar of wat later vertelde Michael Bakker dat hij Anja X ontmoet had bij de programmaraad van een stad. Daar was hij om Radio 192 op de kabel te krijgen. Een onmogelijk mens, aldus Michael. De wereld is klein.

ROB OLTHOF

Internet surftips

De Koninklijke Bibliotheek opende een website waarop historische radiobulletins van het Algemeen Nederlands Persbureau (ANP) zijn terug te vinden. De website gaat terug naar een bericht over de Spaanse burgeroorlog, afkomstig uit de allereerste ANP uitzending in februari 1937. Ongeveer anderhalf miljoen vellen met uitgetypte teksten van de radio-uitzendingen tussen 1937 en 1984, vaak aangevuld met aantekeningen van de nieuwslezer, zijn het afgelopen jaar gescand. De getypte vellen kwamen in 1993 tevoorschijn uit een kelder van een Hilversumse villa, waar de Radionieuwsdienst ANP was gevestigd. Binnen De Koninklijke Bibliotheek bewaarde het materiaal vervolgens in 750 verhuisdozen. Op de website **http://anp.kb.nl** kunnen gebruikers naar hartenlust bladeren door de radioberichten of zoeken op steekwoorden zoals bijvoorbeeld de maanlanding, de Elfstedentocht, Beatles, Abe Lenstra, Radio Caroline of autoloze zondag. Op de site zijn geen gesproken bulletins terug te luisteren.

Het was een cult om in de beginjaren zestig te luisteren naar kanaal 4 van de draadomroep omdat daar minimaal vier uur per dag non-stop de Duitse Schlagers gehoord konden worden. Wie de behoefte heeft om dit met regelmaat weer te doen, het beluisteren van de Duitse hits, kan terecht op een speciaal kanaal op internet dat door het Hessische HitRadio FFH is opengesteld. Het is één van een aantal kanalen, door FFH geactiveerd via: **www.ffh.de**

MARTIN VAN DER VEN EN HANS KNOT

Stichting Media Communicatie
Postbus 53121 - 1007 RC Amsterdam
Tel. (na 18.00 uur) 020-662 11 41
www.mediacommunicatie.nl
e-mail: verkoop@mediacommunicatie.nl
giro: 40 65 700 / bank: 98.80.40.301

Geachte radiofan,

Deze keer hebben wij het een en ander in de uitverkoop alsmede nieuwe items.

BOEKEN

Voice of Peace over Abie Nathan met zijn vredeszender euro 15,--
Het wel en wee van Radio 192 van Michael Bakker euro 10,--
Mi Amigo boek deel 4 euro 7,50
Idem deel 5: De veel te snelle herstart vanaf de Magdalena euro 7,50
Red Sands Rendez vous euro 7,50 over Radio 390

CD's

Zeezender jingles (nog 6 exemplaren over) euro 6,--
Peter Koelewijn: Het beste in mij is niet goed genoeg (met o.a, KL 204, Robbie, Je wordt ouder papa (nog 3 exemplaren) euro 6,--
Bellamy Brothers and Friends euro 6,--
Kingston Trio (met o.a. Tom Dooley, The lion sleeps tonight) euro 6,--
3540 zeezenderfoto's op 1 CD euro 10,--
Veronica commercials euro 5,25
"Waar heb dat nou voor nodig?" met Barend Servet, Dekzeil & Van Oekel euro 10,--
"Voor en na" Sjef van Oekels greatest hits euro 10,--
"Waar moet dat heen?" met o.a. Van Oekel en Barend Servet euro 11,--
Van Oekel at Paradiso euro 11,--
Titania The fairy Queen (new age muziek van Mike Rowland) euro 10,--
Stonehenge cd euro 6,--
5 cd box **100 Franse klassiekers** euro 27,50

DVD's

DVD-box **Frost** (seizoen 4) geheel nieuw in doos euro 15,-- (slechts 1 exemplaar aanwezig) alsmede seizoen 5 voor euro 15,- (slechts 1 exemplaar aanwezig)
DVD-box **Testament van de seventies**: 5 dvd's over de jaren 70 alsmede 10 cd's euro 90,-
DVD-box **Hoepla** van Wim T.Schippers (1 exemplaar aanwezig) met de legendarische Phil Bloom) euro 15,--
DVD **Sonja Barend 30 jaar tv in 10 uur** op dvd's euro 29,--

DVD **In Europa** van Geert Mak (9 dvd box + 6 cd's). Televisieserie euro 75,--
DVD: **Andre Rieu in Australië** (net uit) euro 18,--

Radiodag in 2009

op zaterdag 14 november a.s. Gasten die door ons zijn uitgenodigd zijn de heren **Meister & Bollier**, de eigenaren van de Mebo 2 van Radio Northsea. De toegang bedraagt euro 12,50. Alle deelnemers krijgen een soort badge met een touwtje om de nek waarop men de naam kan schrijven. Dit bevordert de "meet and greet".

Donateurs van Stg. Mediacommunicatie worden verzocht hun donatie zo spoedig mogelijk over te maken, in ieder geval voor 30 juni 2009. De donatie is gesteld op 7 euro voor 2009. DEGENEN DIE UITERLIJK OP 30 JUNI 2009 HUN DONATIE HEBBEN OVERGEMAAKT KRIJGEN GRATIS TOEGANG TOT DE RADIODAG. DEGENEN DIE NA 30 JUNI 2009 HUN DONATIE HEBBEN OVERGEMAAKT BETALEN DE NORMALE TOEGANGSPRIJS VAN euro 12,50.

Gelieve hiervan goede nota te nemen.

Donateurs die voor 25 januari 2009 hun donatie hebben overgemaakt doen gratis mee aan onze verloting. Wij verloten namelijk:
1) Testament van de seventies: 10 cd's + 5 dvd's
2) Een jaarabonnement op Freewave

Tenslotte:

Webradio Paradijs:
www.radioparadijs.eu

Donateur kunt u worden voor euro 5,-- per jaar. Als donateur kunt u nl. prijzen in de wacht slepen, want Paradijs gaat aan goede inzenders prijzen verloten! NB: donateurs van Paradijs hebben geen gratis toegang tot de radiodag.